KURTULUŞ

19 EYLÜL 1978 SAYI 38

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ ve EZİLEN HALKLAR BİRLEŞİN

350 KRŞ

JANDARMALAR KÜRDİSTAN'DA TOPLU KATLİAM PROVASI YAPIYORLAR

sömürgeci zulüm kürt halkının mücadelesini durduramaz!

Geçtiğimiz hafta ağır silahlarla donanmış, kahraman Türk ordusunun bir jandarma birliği yoksul Kürt köylülerine amansız bir baskın yaparak hepsini katletti. Baskından kurtulan bir tek köylü bile olmadı.

Kürt köyü küçük bir vadideydi. Kadınlar, kızlar, çocuklar, erkekler. Kimi, süt sağıyordu, kimi yün eğiriyordu. Kendi hallerinde günlük işleri ile meşgullerdi. Yaşlı ninelerden, küçücük çocuklara kadar herkes kendi işi ile meşguldü.

Bu sırada jandarma komandoları bellerinde kasaturaları, ellerinde otomatik silahları yerlerde sürünerek köye yaklaşıyorlardı. Birden bir jandarma eri köyün biraz dışında oturan bir köylünün üstüne atıldı. Kasaturayla boğazını kesti. Aynı anda üç, dört başka komando da aynı işi yapmaktaydılar. Birden jandarmaların saldırdığı Kürt köylülerinden biri bağırmaya başladı. Köy karıştı. Herkes ayağa fırladı. İşte, tam bu sırada jandarma komandoları köyün içine saldırdılar. Gazetelerin yazdığına göre göğüs göğüse bir çatışma oldu. Ellerinde kasaturaları, otomatik silahları olan jandarma komandolarına [illegible] karşı Kürt köylüleri kadın, erkek, genç yaşlı boğuşmaya başladılar. Jandarmalar yaşlı ninelerin, bebelerin üzerine boşaltıyorlardı otomatik silahlarını. Kasaturaları ile Kürt köylülerini ikiye biçiyorlardı. Bu minval üzerine gitti "göğüs, göğüse" çatışma. Ve, sonunda kahraman komandolar bütün köyü katlettiler. Bir tek canlı bile kalmadı. Hepsi gazetelerin bildirdiğine göre, yerlere serilmiş yatıyorlardı. Çoluk, çocuk, genç, yaşlı. Kafası, kolu kopmuş nineler, delik deşik olmuş taze gelinler. Yiğit Kürt delikanlıları. Hepsi öldürülmüştü.

Baskından sonra komando komutanı askerlerini kucaklayarak kutladı. "Aferin" dedi, "iyi yaptınız. İyi döğüştünüz"

Kanlı imha saldırısının geçtiği vadinin çevresindeki tepelerde yüzlerce başka yoksul Kürt köylüsü vardı. Jandarma zoru ile bu tepelerde toplanmışlardı. Kanlı baskını seyretmeye zorlanıyorlardı. Köylülerden biri bir gazeteciye şöyle diyordu: "baskına uğrayan Kürt köyünün yerinde olmak istemezdik"

"Kanatlar-78" adı ile Hakkari'de düzenlenen jandarma tatbikatında yapılanlar işte bunlar. Her türlü ağır silahlarla donatılmış jandarma birlikleri, bir Kürt köyüne saldırıyorlar. Ve "kahramanca" hepsini temizliyorlar Bundan da öteye tatbikat binlerce yoksul Kürt

DEVAMI say:5 st:1

KURTULUŞ

SİYASİ KAMPANYALAR PARTİLEŞME SÜRECİNE HIZ KAZANDIRMALIDIR.

Siyasi mücadelenin biçimleri ve alanı sınırsız bir zenginliğe sahiptir. Proletaryanın devrimci siyasi hareketinin siyasi çalışmasının olmadığı, olamayacağı bir dönem düşünülemez. Her dönemde, her şart altında proletaryanın devrimci hareketi, partisinin temel görevi siyasi mücadeledir. Işçi, emekçi yığınların günlük mücadeleleri proletaryanın devrimci hareketi tarafından genel siyasi mücadeleye bağlanmalıdır. Bu dağınık kısmi mücadelelerin birleştirilmesi ve güçlü siyasi kampanyalara çevrilmesi proletaryanın devrimci hareketinin görevidir. Kısmi mücadelelerin başarısı, bunların genel siyasi mücadele ile birleşmesi, bir kampanya haline dönüşmesi ve eylemlerle noktalanmasıdır. Ancak bir kampanyanın bitmesi proletaryanın devrimci hareketi için genel siyasi çalışmanın bitmesi anlamına gelmemelidir. Bir somut konu etrafında başlatılan genel siyasi kampanya derhal kitlelerin önüne çıkan yeni somut sorunlar etrafında yeni bir siyasi çalışma ile devam etmelili ve giderek bu yeni somut sorun çevresinde e yeni bir siyasi kampanyaya dönüşmelidir. Siyasi çalışmanın devamlılığı, proletaryanın devrimci hareketinin en önemli sorumluluğudur.

Günlük kısmi mücadelelerin daima içinde olan, onlara yol gösteren ve asıl önemli olarak, bunları genel siyasi çalışmaya bağımlı kılan, siyasi kampanyalara çevirebilen bir siyasi örgüt, proletaryanın devrimci hareketi, partisi ancak böyle bir çalışma tarzı içinde olduğu takdirde Leninist örgütlenmeyi kavramış bir örgüt olabilir.

Siyasi çalışmanın günlük yaşantımızın bir parçası, ayrılmaz bir parçası olabilmesi siyasi örgütlenmemizin biçimine de ilişkindir. Siyasi örgütlenme eğer tüm üyelerine günlük somut görevler veren, verilen görevlerin sınırlarını iyi belirleyen ve bütün üyeleri doğal olarak bir organ içinde yer alan tüm yaşantısını bir organın üyesi olarak sürdüren üyelerden oluşmaktaysa, böyle bir örgüt günlük siyasi çalışmayı başarabilir.

Ülkemizde proletaryanın devrimci partisinin oluşturulması en acil, en temel görevdir. Bu, bütün çalışmaların bu temel ve acil göreve bağlanması da demektir. İçinde yaşadığımız dönemde proletarya sosyalistleri bütün çalışmalarını, yaptıkları her işi proletaryanın devrimci partisinin örgütlenmesi görevine bağımlı kılmak zorundadırlar.

Bugün açılan her siyasi kampanyanın, sürdürülen her siyasi çalışmanın mutlaka partileşme sürecimiz ile doğrudan bir ilişkisi olmalıdır. Bir başka deyişle bugün siyasi çalışmamız, kampanyalarımız partileşme sürecimizin hızlanmasına, güçlenmesine hizmet etmelidir.

KURTULUŞ'un başlatmakta olduğu faşist saldırılara, hayat pahalılığına ve sömürgeciliğe karşı mücadele kampanyası da böyle ele alınmalıdır. Bu siyasi kampanyanın her adımı her başarısı ve başarısızlığı, partileşme sürecimize hız kazandıracak, güç kazandıracak bir olgu haline getirilmelidir. Proletarya sosyalistlerinin örgütlenmesi bu siyasi kampanyanın ardından bir adım daha atmış olarak çıkmalıdır.

KURTULUŞ

HÜKÜMET EMEKÇİLERİN CEBİNDEKİ SON KURUŞLARIDA TEKELCİLERİN CEBİNE AKTARIYOR

•ZAMLAR FELAKET GİBİ GELDİ

● TEKELCİ BURJUVAZİNİN SEVİNÇLE KARŞILADIĞI IMF'NİN TALİMATLARI GEREĞİ, PETROL ÜRÜNLERİNE VE ŞEKERE %100'Ü AŞAN ZAMLAR GELDİ.

Günlerdir yapılacağı söylenen zamlar nihayet (!) geldi. Bir bakanın söylediğine göre "halkın sabırsızca beklediği" zamlar yapıldı. Benzin, fuel-oil, gaz, tüpfaz ve şekere %100'ü aşan zamlar emekçi halkların son lokmasını da alıp götürecek.

CHP ağırlıklı hükümetin yaptığı bu zamlar ilk değil, son da olmayacak. Daha önce demir, çelik, ve basmaya da zam yapılmıştı. Son olmayacak, çünkü emperyalizme bağımlı çarpık kapitalizm her zaman yeni zamlar üretmek ve burjuva hükümetlerine uygulatmak zorundadır. Yakında Tekel maddelerine, Sümerbank mamüllerine ve ilaç fiyatlarına da zam geleceği söylentileri şimdiden yaygınlaşmıştır.

Kendisinin "halktan yana" olduğunu söyleyen ve hala kendisini "halkın umudu" gören Ecevit hükümeti, hala bu sıfatları hakettiğini zanneden bir pişkinlik ve yüzsüzlükle zamları savunuyor. Onun destekçileri de zamların zorunluluğunu, ve hatta "geciktiğini" anlatıyorlar. Ecevit ve şürekasının zamları savunurken gerekçeleri şu; özellikle petrol ürünleri hazineyi büyük kayıba uğratmaktadır, pahalıya alınan petrol hazine desteği ile tüketiciye ucuza verilmektedir. Hazine desteği (subvansiyonu) ile ucuz tutulan petrol ürünlerinin bu durumu gerçek tüketiciler tarafından değil, vergilerin hemen tamamını ödeyen sabit gelirliler tarafından sağlanmaktadır. Dolayısıyla bu zamlarla hem hazine ağır bir yükten kurtulacak, hem de petrolü tüketenlerin cebinden para çıkacaktır. Böylece bu zamlar yerinde ve halkçı(!) zamlardır. Böyle diyorlar! Yalan söylüyor ve emekçileri aldatmaya çalışıyorlar!

Birincisi, soruna bu açıdan bakan ve böyle gerekçeler getiren kafalar, bu düzenin sınırları içinde düşünen, onun yani çarpık kapitalizmin dışında çözüm arayamayan kafalardır. Bütün dertleri emperyalizme bağımlı kapitalizmin yaralarını sarmak, onu onararak, devamını sağlamaktır.

İkincisi, bu "zam paketi" öyle hazırlanmıştır,

DEVAMI say:5 st:1

şahın zulmü yıkılacak

Sömürge ve yarı-sömürge ülke halklarının, emperyalizme ve onun işbirlikçilerine karşı başkaldırıları hergün yeni boyutlara ulaşmakta, emperyalizm ve onun kuklası iktidarlar, heryerde olduğu gibi İran' da da halkların yükselen mücadelesini bastırabilmek için en kanlı yöntemlere başvurmaktadır. Savunmasız kitleler üzerine obüslerle havan toplarıylaya pılan saldırılar dünya halkları tarafından nefretle karşılanmaktadır. İzmir'de de proleter devrimcileri bu kitle katliamları karşısında sessiz kalamazlardı.

11.9.1978 günü proleter sosyalistleri İzmir'inmerkezi yerlerinden mezarlıkbaşında akşam saat 18'de trafiği keserek İran'daki faşist Şah rejimini lânetleyen sloganlar atmışlar ve bildiri dağıtmışlardır. Bir proleter sosyalistin yaptığı İran daki mücadeleyi anlatan kısa konuşmasından sonra, İran Şah'ının bir maketi ilebir İran bayrağını yakmışlardır. Daha sonra önde "KURTULUŞ" flaması, arkasından "Yaşasın İran halklarının devrimci şanlı mücadelesi" yazılı pankartla düzenli sıralar halinde İran'daki kıyımları lanetliyen sloganları haykırarak kısa bir yürüyüş yapmışlardır. Eylem devrim andı içilerek devrimci disiplin içinde sona erdirilmiştir.

Ertesi gün şehrin önemli merkezlerinde "Kahrolsun faşist İran Şah 'ı", "Yaşasın İran halklarının şanlı devrimci mücadelesi", "Faşizme Karşı Omuz Omuza", vb. sloganların yazıldığı görülmüştür. Yine proleter sosyalistler, ertesi gün şehrin merkezi yerlerinde yaygın bir şekilde dağıttıkları bildirilerde İran halklarının devrimci mücadelelerinin yanında olduklarınıbelirtmişlerdir.

Öte yandan yine İstanbul'da İran'lı devrimci öğrenciler, İran konsolosluğu önünde bir gösteri düzenleyerek faşist İran Şah'ını protesto etmişler, ve İran'daki mücadeleyi desteklediklerini belirtmişlerdir. Şah'ın bir kuklasını da yakan öğrenciler konsolosluğu taşlamışlardır. Gösteri yapan öğrencilere saldıran polis 3'ükız 14 kişiyi gözaltına almıştır.

İRAN FAŞİZMİ SARSILIYOR

Yıllardır, İran halklarını kana ve ateşe

DEVAMI: Say: 5, st: 3

OLİGARŞİNİN SİVAS TAKİ PROVOKASYONLARI DEVAM EDİYOR

Sivas'taki son olaylar, hakim sınıfların Sivas halkı ve devrimci hareketi üzerinde oynadıkları ilk oyunlar değildir. Türkiye genelinde hakim sınıflar ve onların uşakları tarafından seneler den beri geliştirilen alevi-sünni düşmanlığı Sivas'tada geliştirilmiş, ve geçmişten bu yana hep bu düşmanlıklar körüklenerek yoksul Sivas halkı birbirine kırdırılmak istenmiştir.

Son olaylardan önce Ramazan da bahane edilerek, halkın din konusunda en duyarlı olduğu bu ayda dedikodular çıkarılmaya başlanmış, sadece dedikodularla kalınmamış, faşistler tarafından dağıtılan bildirilerde halk kışkırtılmak istenmiştir. Bu bildirilerde alevilerin, komünistlerin camileri bombalayacakları, camileri basacakları yalanları halka inandırılmaya çalışılmıştır Ramazanda hergün, bir cami bombalama haberi hergün camilere saldırma haberleri, kamuoyunu asılsız iddialarla yanıltma çalışmaları bütün bunların hepsi yaklaşan bir provakasyonun haberci siydiler.

Faşistler bütün bunları yaparken, 7 sendika ve demokratik kitle örgütleri de genel olarak ülkemizde, özel olarak ta Sivas'ta oynanmak istenen oyunları sergileyen halka uyarı, olarak bir bildiri yayınladılar.

İşte böyle bir gerginlik ortamında olay gününe gelindi.

Olaylar ilk olarak devrimci, ilerici ve alevi vatandaşlarınyoğun olduğu Alibaba mahallesinde, faşistlerin, bir bakkala "komünistler sonunuz geldi hepinizi öldüreceğiz" diyerek saldırmasıyla başlamıştır. Televizyonun ve basının verdiği gibi çocuk kavgasıyla başlamamıştır. Bu arada planları ve hazırlıkları doğrultusunda bir grup faşist Alibaba camisinden pazar yerinde-

DEVAMI: Say: 5, st: 5

Ücretlerin dondurulmasına karşı direnelim

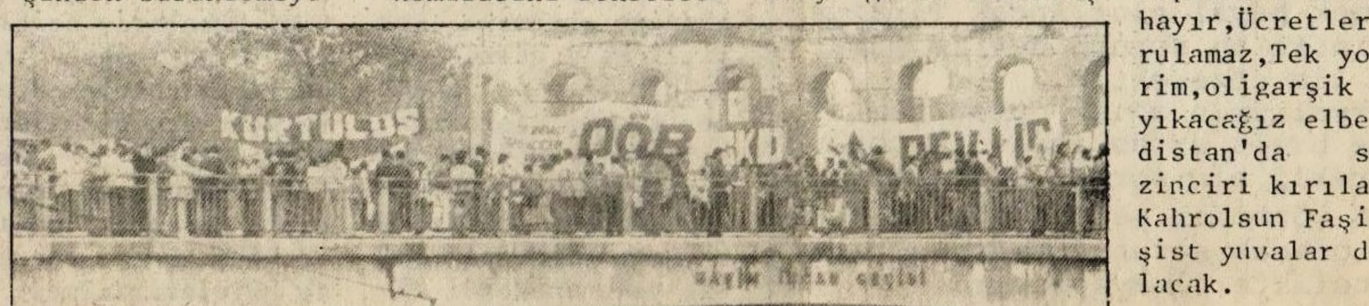
İstanbul da miting

Faşist saldırıların alabildiğine azgınlaştığı, emekçi halklara yönelikprovakasyonların arttığı bir ortamda oligarşinin istemleri doğrultusunda iktidara gelen sosya-demokrat CHP, sosyal barış, demokrasi gibi parlak laflarla emekçi kitleleri peşinden sürüklemeye çalışmaktadır.

Fakat, CHP'nin iktidar olmasıyla birlikte, sosyal barış ve demokrasinin kimin için olduğu, kimin işine yaradığı gerçeği ortaya çıktı. Oligarşiyi bunalımdan kurtarmak görevini üstlenen CHP, emperyalizmin geri bıraktırılmış ülkelerin ekonomilerini denetlettirdiği IMF'nin direktifleri doğrultusunda tedbirler alarak emekçi halkları bir parça ekmeğe muhtaç hale getirdi.

Sosya-demokrat CHP IMF'nin zorlamasıyla "Toplumsal anlaşma" diye nitelenen bir kölelik belgesini işçi sınıfına dayattı. Bu dayatmayı hain ve satılmış Amerikancı sarı sendika TÜRK-İŞ kabullendi.

Bunun üzerine bir araya gelen Kurtuluş Kitle, Vatan Partisi, Rızgari, Emeğin Birliği siyasetleri Toplumsal anlaşmaya karşı mücadeleyi [illegible]seltme kakarı almışlar ve bir miting tertiplemişlerdir. Mitingte yapılan konuşmalarda Sosyal-demokrat CHP'nin gerçek yüzü teşhir edilmiş ve kurtuluşun demokratik halk devriminde olduğu vurgulanmıştır. Mitingte haykırılan sloganlar Toplumsal anlaşmaya hayır, Ücretler dondurulamaz, Tek yol devrim, oligarşik devlet yıkacağız elbet, Kürdistan'da sömürge zinciri kırılacak, Kahrolsun Faşizm, faşist yuvalar dağıtılacak.

● ÇOCUK ÖLÜMLERİ ÜLKENİN SOSYO EKONOMİK YAPISININ GÖSTERGESİDİR

Ülkemiz emperyalizme bağımlı yarı-sömürge bir ülkedir. Bu yapının doğal sonucu olarak, ülkemizdeki sağlık sorunlarındaki tutum da emperyalizmin, ve onun işbirlikçilerinin isteklerine göre biçimlenmektedir. Hastalıkların tedavileri için gerekli olan ilaçlar bile uluslararası tekellerin çıkarlarına göre ayarlanmakta, en acil ilaçlar kâr aracı haline getirilmekte ve insan sağlığı tesadüflere bırakılmaktadır. Kişileri hastalıklara iten, onların ölümlerine neden olan şartlar gözardı edilmekte, bu şartlar ortadan kaldırılmadan sadece tedavi edici sağlık hizmetleriyle (bundan da ancak belirli bir kesim faydalanabilmekte, yetersiz ve sağlıksız bir biçimde planlaması yapılmaktadır) sağlık sorunları çözülmeye çalışılmaktadır. Halbuki insan sağlığı, sadece tedavi edici sağlık hizmetleriyle değil(ki bu bile çok yetersizdir), sosyal çevre, beslenme ve koruyucu sağlık hizmetleriyle bir bütün halinde değerlendirilmelidir.

Yukarıda açıkladığımız genel bakışa bağlı olarak ülkemizdeki çocuk sağlığı gözlendiğinde bebek ölüm oranının çok fazla olacağı açıktır. Ve bu durum ülkemizdeki sosyo- ekonomik yapı değişmedikçe de kaçınılmaz olacaktır. Bir ülkenin sosyo-ekonomik durumunu belirleyen en iyi, en somut ölçütlerden birisidir o ülkenin bebek ölüm hızlarının verileri (1)

Emperyalizme bağımlı bütün geri bıraktırılmış ülkelerdeki bebek ölüm hızları oranları o ülkelerin sosyo-ekonomikyapılarındaki geri bıraktırılmışlıklarını bir ayna gibi yansıtır.

Ülkemiz bebek ölümleri bakımından kendi gibi geri bıraktırılmış ülkelerle beraber dünyada en ön sıralarda yer almaktadır. Türkiye'de henüz bu konuda yeterli bir araştırma yapılamamış olmasına rağmen, yapılmış bölgesel incelemelere göre bu sayı çok yüksektir. Bugün Türkiye'de bir yılda doğan her bin çocuktan 153 kadarı henüz bir yaşına gelmeden ölmektedir. Gerçek rakamların bu sayının çok üstünde olacağı açıktır. Ayrıca Türkiye'de 0-5 yaş arası ölümler tüm ölümlerin %50,9'unu kapsamaktadır. (2)

Türkiye'de durum böyle iken, başka ülkelerin halklarını sömürerek onların artı değerlerine el koyan ABD'de bebek ölüm hızı %0,024'dür. Sosyo-ekonomik gelişmişliğinin yanısıra emeğin yaratıcısı insana layık olduğu değerin verildiği SSCB'de bu sayı ancak %0,023 kadardır.

Emperyalizme bağımlı bütün sömürge ve yarı sömürge ülkelerde olduğu gibi Türkiye'de de bebek ölümlerinin nedenleri arasında beslenme yetersizlikleri, çevre koşullarının kötülüğü, sağlık hizmetlerinin kitlelere ulaştırılamaması, annenin eğitimsizliği gibi tamamen ülkemizin, sosyal, ekonomik ve politik yapısından kaynaklanan ve onlarla organik bir bütünlük arzeden faktörler rol oynamaktadır.

Özellikle Türkiye'nin kırsal bölgelerinde bu sorun özel bir önem taşımaktadır. Bir ananın yavrusunu dünyaya getirmesi ve onu büyütmesi sırf kendi bilgi ve deneyimleri çerçevesi içinde olmaktadır. Bu konuda bölgesel farklılıklar belirginleşmektedir.

Bebek ölüm hızları şehirlerde %0,113 iken, kırsal kesimde %0,168 olmakta, İç Anadolu bölgesinde ise %0,226'ya yükselmektedir. Bu da bize göstermektedir ki; Devlete herkesin beden ve ruh sağlığı içinde yaşayabilmesi ve tıbbi bakımının sağlanması görevini veren yasa hükümleri, kağıt üzerinde kalmakta, ve bir ülkenin değişik bölgelerinde doğan bebeklere eşit yaşama şansı verilmemektedir.

Ayrıca kişi başına düşen gelir dağılımıyla bebek ölümleri arasında doğru bir orantı vardır. Örneğin kişi başına düşen gelir dağılımı 250-500-Tl. arasındakilerde bebek ölüm yüzdesi %19 iken, kişi başına düşen gelir dağılımı 2000-3000 Tl.'ye yükselince bu sayı ancak %1,1 olmaktadır. (3) Bu demektir ki ülkemizde en fazla ölüm işçi çocukları ve yoksul köylü çocukları arasındadır.

Ölüm nedenleri başında, tam tedavisi mümkün olan solunum, barsak enfeksiyonları gibi enfeksiyon hastalıkları yatmaktadır.

Bu günkü durumda bu sayının azalmasını beklemek bir hayalden öteye gidemez. Bebek ölüm oranının düşmesi hastalıklara, ölümlere neden olan faktörlerin ortadan kaldırılmasına dayanır Bu da ancak insanın insanca yaşayabildiği sömürünün olmadığı bir düzende mümkündür.

DİP NOTLAR :

(1) Bebek ölüm oranı: belirli bir bölgede bir yılda bir yaşından küçük bebeklerdeki ölüm hızının, o yıl içindeki canlı doğum sayısına oranıdır.

(2) Hıfzıssıhha Okulu'nun katkısıyla yapılan Türkiye Nüfus Araştırması'ndan elde edilmiştir.

(3) İstanbul Tabib Odası-Ana Çocuk Sağlığı Araştırması.

GERÇEK

KAMPANYA YIĞINLARLA BÜTÜNLEŞMEDE VE PARTİLEŞME SÜRECİNDE İLERİ ADIMLAR ATILMASINI SAĞLAMALIDIR.

KURTULUŞ, faşist saldırılara, hayat pahalılığına ve sömürgeciliğe karşı bir mücadele kampanyası açmış bulunuyor. KURTULUŞ, neden bu dönemde böyle bir mücadele kampanyası açıyor ve neler bekliyor?

İçinde bulunduğumuz dönem, emekçi yığınların gerçekten çok zor koşullarda, çok çetin sorunlarla boğuşarak yaşamaya çalıştığı bir dönemdir. Yığınların karşı karşıya bulunduğu sorunların kaynakları başlatılan mücadele kampanyasının da hedefleridir; can güvenliğini ortadan kaldıran faşist saldırılar, hayatı adeta yaşanamazbir duruma getiren gemi azıya almış hayat pahalılığı ve Kürt ulusunun ulusal varlığını ve bilincini yok etmeye yönelik sömürgeci, şoven baskılar, zorla asimilasyon(eritme) çabaları...

Emekçi yığınlar esas olarak bunlardan kaynaklanan sayılamayacak kadar çok sorunların çözümünü "umut"Ecevit ve CHP'den bekliyorlardı. Büyük bir kısmı hala bekliyor olabilir. Ama bugün hükümette bulunan Ecevit ve CHP'ye yönelik umutlar, hergeçen gün umutsuzluğa ve yılgınlığa dönüşüyor. Özellikle faşist saldırıların yoğunlaşması, bir yandan kitleleri yıldırmak ve teslim almak, öte yandan da temelini yalan ve demagojinin oluşturduğu bir propaganda ve ajitasyon ile siyasi gerçekleri çarpıtarak yığınların önüne yeni bir sahte "umut" olarak çıkma çabasıdır.

Bu süreçte sosyalistler yığınlarla ilişki kurmak, onların yaşadığı sorunlarla boğuşmak ve onların somut sorunlarından, taleplerinden yola çıkarak siyasi gerçekleri yığınlara en geniş, en canlı ve en etkin bir şekilde açıklamak zorundadırlar. Bu süreçte sosyalistler yığınlara güven vererek, gerçek umut olmak zorundadırlar. İşte bu, KURTULUŞ'un başlattığı mücadele kampanyasının dışa dönük, yığınlara yönelik amacıdır. Tüm sosyalistlerin görevi durumunda olan bu görevi, KURTULUŞ gücü oranında yerine getirmek amacındadır.

Bu dışa dönük amaca bağlı olan içe dönük, yani KURTULUŞ'un kendi örgütlenmesine yönelik amacı da vardır bu mücadele kampanyasının.

Mücadele kampanyası süresince bütün KURTULUŞ'çular tüm bilgi, tecrübe ve yetenekleriyle, tüm enerjileriyle mücadele kampanyasının amaçlarına ve hedeflerine ulaşılabilmesi için çalışacaklardır.

Kampanya süresince KURTULUŞ'cular şehir, şehir ya da bölge bölge değil, bütün ülke düzeyinde tek bir birim gibi örgütlü bir çalışma içine gireceklerdir. Böyle örgütlü bir çalışmanın deneyinden geçeceklerdir. Kampanya süresince kollektif bir çalışma hayata geçirilecektir. Devrimci çalışmanın kollektif bir irade, disiplin ve denetime dayandığı, ancak bu şekilde yürütülürse başarılı olabileceği kavranacaktır.

Devrimci çalışmada süreklilik ve kalıcılık çok önemlidir. Geçici, belli bir plan ve programa bağlı olmayan, istikrarsız çalışmalar verimsizdir. Mücadele kampanyası süresince bunlar daha net ortaya çıkacaktır.

Mücadele kampanyası süresince pek çok deney, pek çok başarı veya zaman zaman başarısızlık görülecektir. Bütün bunlar hem kampanya boyunca, hem de kampanyanın ardından değerlendirilecek, yaygın bir eleştiri özeleştiri çalışmasıyla sonuçlar herkesce özümlenmeye çalışılacaktır.

Mücadele kampanyası boyunca özellikle dikkat edilmesi gereken şudur ki, kitlelerin öğretmeni olmaktan çok kitlelerin öğrencisi olunmalıdır. Bu gerçeklik hiç kuşku yok ki, kitle kuyrukçuluğu veya uvyerizm (işçi dalkavukluğu)olarak kavranmamalıdır. Kitlelere önderlik etmekle, aynı zamanda onların öğrencisi olmak birbiriyle çelişmez, tam tersine diyalektik bir bütünlük arzeder. Özellikle sosyalistlerin kitlelerle gereken ilişkiyi bir türlü kuramadıkları, sosyalist hareketle işçi sınıfı hareketinin henüz bütünleşemediği ülkemizde, sosyalistlerin kitlelere öğretmekten çok, onlardan öğrenecekleri vardır. Böyle olmasa sosyalist hareket bu denli dağınık, kendi içine dönük bir mücadeleye ağırlık vererek, kitlelerden bu denli kopuk olur mu? Dolayısıyla sosyalist hareketin "birlik" sorunu bu denli önem kazanır mıydı? O halde kampanya bu sorunun çözümüne de katkıda bulunacaktır.

Proletarya sosyalistleri çok ciddi bir sınav vermek durumundadırlar. Proletarya sosyalistleri çok ciddi görev ve sorumlu-

Devamı sayfa 5'de

ÇALIŞMA SORUNLARI

İŞSİZLİK ve İŞSİZLİK SİGORTASI

İşsizlik işçi sınıfının en önemli sorunlarından birisidir. Hem işsizlerin hiçbir güvencelerinin olmayışı ve hem de işsizler ordusunun ücretleri düşürmede işveren açısından güvence olması nedeniyle işsizlik sorununa önem vermek gerekir.

Özünde işsizlik kapitalizmden kaynaklanan bir olgudur. Ülkemizde işsizlik oranının, ileri kapitalist ülkelerenazaran daha yüksek oluşunun nedeni, Türkiye sanayinin dışa bağımlı ve montaj sanayi olmasında yatar.

Türkiye nüfus artış oranında dünyanın başta gelen ülkelerinden birisidir. Bu artış oranı %3'ü bulmaktadır. Ve nüfus artışının doğal sonucu her yıl yaklaşık 400 bin kişi işgücü piyasasına girmektedir. Enaz ölçülere göre 1992'ye kadar 12 milyon gence Türkiye'de işbulmak gerekecek. İşgücü piyasasına bu kadar genç işçi girmesine karşın dışa bağımlı tekelci yapının sonucu olarak sanayide iş imkanları çok kısıtlıdır. İşte artan nüfus ve aynı tempoyla artamayan kısıtlı iş imkanları sonucu gizli ve açık işsizlik günden güne artmaktadır. Sadece tarım kesiminde gizli işsiz sayısının 2 milyonu geçtiği sanılmaktadır.

TÜRKİYE'DE ÇALIŞMA DURUMU

	1963	1975
Top.İşgücü arzı:	I2 396 000	I6 4I0 000
Top.Yurtiçi talep:	I2 055 000	I4 3I4 000
Tarım:	9 267 000	8 705 000
sanayi :	I 0I3 000	I 759 000
Hiz.ve Bilinmez:	I 775 000	3 850 000
Yurt dışı işçi :	36 000	8I5 000
Tarım dışı işsiz:	305 000	I 28I 000
tarımda işsiz sa:	750 000	750 000
Toplam işsiz say:	I 09I 000	2 846 000
işsizlik Oranı :	%8.8	%I7.3

Türkiye'de geçen yıllar 2,5 ile 3,5 milyon arasında açık işsiz olduğu yetkililerce açıklanmıştı. Buna bir de gizli işsizliği eklemek gerekir.

İşsizlik işçisınıfı için bir sorun halini alırken, işverenler için bir güvence teşkil etmektedir. Dışarıdaki işsizler ordusuna güvenerek ücretleri istediği gibi düşüren, "işine gelirse, dışarıda daha az ücretle çalışacak var" diyen ve devrimci bir mücadeleyi, sendikal mücadeleyi sürdürenleri de yerini hemen yenisini bulacağından emin olarak işten çıkartan işverenlerin bu avantajlarına (!) karşın, işsiz gezen, iş bulamayan kişilerin hiçbir güvencesi yoktur. İleri kapitalist ülkelerin bazılarında işsizlik sigortası yürürlüktedir. Çalışanların birçoğunun sigortalı bile olamadığı Türkiye gibi geri bıraktırılmış bir ülkede böyle bir güvenceden söz etmek hayal olur. Ancak Türkiye işçi sınıfı bu sorunu devrim mücadelesi ile çözecektir.

Emperyalizmin ağına düşen tüm ülkelerde hızla artan işsizlik toplumun sürekli bir sorunu olacaktır. Bulunan çözümler geçici, günlük çözümler olacak, sorunu tümden çözecek nitelikte olmayacaktır.

ÖYLE BİR DÖNEMDE YAŞIYORUZ Kİ BAŞTA ABD EMPERYALİSTLERİ OLMAK ÖZERE TÜM GERİCİLER SÖMÜRGECİLİĞE KARŞILAR! ECEVİT'LER, DEMİREL'LER, TÜRKEŞ'LER SÖMÜRGECİLİĞE KARŞI DEMEÇLER VERİYORLAR. BİRLEŞMİŞ MİLLLETLER 'DE T.C.TEMSİLCİSİ SÖMÜRGECİLİK ALEYHİNE PARMAK KALDIRIYOR. BU TOZ DUMAN İÇİNDE SÖMÜRGECİLİĞİN NE OLDUĞUNU ARAŞTIRMAK BURJUVAZİNİN DEMAGOJİSİNİ AÇIĞA ÇIKARMAK HER SINIF BİLİNÇLİ İŞÇİ İÇİN ACİL BİR GÖREV OLARAK KENDİNİ DAYATIR. HELE BU GÖREVİ BİZZAT KENDİSİ SÖMÜRGECİ OLAN BİR BURJUVAZİYE KARŞI YERİNE GETİRECEKSEK....

bilmek ve öğrenmek işçi ve emekçi sınıfların görevidir

SÖMÜRGECİLİK VE SÖMÜRGELER SORUNU .1

Sömürgecilik çok eski zamanlardan beri varlığını sürdürenbir sistemdir. Ama esas önemini kapitalizmle birliktekazanmış ve kapitalizmin gelişmesinin en yüksek evresi olan emperyalizmle birlikte de ayrı bir içerik kazanmıştır.

Köleci ve feodal toplumlarda sömürgeciliğe rastlamak mümkündür. Lenin köleci Roma imparatorluğunun sömürgeci bir imparatorluk olduğuna dikkati çeker. Roma imparatorluğundan başka Kartacalılar, Fenikeliler ve Yunanlıların da sömürgeleri vardı. Bu sömürgeler bazan basit birer askeri veya ticari üs olarak kullanılıyorlardı. Ancak bu dönemde sömürgeciliğin ayırdedici özelliği boş topraklara insan yerleştirmekti. Roma ve Yunan devletlerinde sistem nüfusun aşılmaması gereken belli bir sınırlaması üzerine kuruluyordu. Bu denge bozulduğu zaman, zorunlu göçler gündeme geliyor ve nüfusun fazla olan bölümü sömürgelere gönderiliyordu.

Sömürgeciliğin büyük bir önem kazandığı dönem feodalizmin yıkılıp kapitalizmin boy vermeye başladığı yıllar olmuştur. Bu yıllar Avrupa'da barutun pusulanın keşfi gemiciliğin açık denizlere açılmaya elverişli hale gelmesi ile birlikte büyük keşiflerin başladığı yıllardır. Amerika'nın keşfi, Afrika'nın (Güney ucundan dolaşılması, Doğu Hindistan deniz yolunun keşfi ticaretebüyük bir genişleme getirmiştir. Kaşiflerin en büyük umudu bu bakir topraklardan bol altın ve gümüş getirmekti. Bütün kâşiflerin rüyalarını "altından yapılmış kentler"süslüyordu. Keşiflerin başarıyla sonuçlanmasıyla Avruya'ya altın ve gümüş akmaya ve yeni pazarlar açılmaya başladı. Derebeylik yada lonca üretimi ihtiyaçlara cevap veremez oldu. Bu eski üretim tarzının yerini manüfaktür aldı. (MARX Sömürgecilik Üzerine S.89)Yeni keşfedilen yerlerde sömürgeler kuruluyor sömürgelerden metropollere altın gümüş ve yeni yeni ürünler aktarılıyordu. Bu ise manüfaktürün daha da hızlı gelişmesine yol açıyordu. Sömürgelerle yapılan ticaret vegenel olarak metalardaki artış ticarette sanayide ve gemicilikte yeni gelişmeleri getirdi. Yeni gelişmelerde manüfaktürün yerine sanayinin geçmesini hızlandırıyordu. "Sömürgeler tomurcuklanan manüfaktür için pazar ve pazar üzerindeki tekel aracılığıyla artan bir birikim sağladı. Avrupa dışında düpedüz talan, köleleştirme ve katillik yoluyla ele geçirilen servet anayurda taşınarak sermayeye çevrildi" (MARKS)

Kapitalizmin geliştiği ülkelerde serflerin "özgürleşerek" iş güçlerini satmak üzere kentlere gitmeleri sömürgelerde ise yerli halkın en amansızca çalıştırılması, ve vahşi bir biçimde köleleştirilmesini beraberinde getiriyordu. Daha doğrusu birbirine paralel olarak gelişen bu iki süreç birbirlerini hızlandırıyorlardı

Yerli halkın amansızca çalıştırılmasının en açık örneklerinden biri İspanyol sömürgecilerinin Doğu Hint adalarında uyguladığı ENCOMIENDA yöntemidir. Sömürgelerde imtiyaz sahiplerine toprakla beraber dilediğince kullanabileceği bir miktar da yerli verilirdi. Yerliler şeker kamışı tarlalarında, tütün tarlalarında ve altın madenlerinde kırbaç altında acımasızca çalıştırılıyorlardı. Vahşet kısa zamanda kızılderililerin geniş yığınlar halinde ölmelerini de beraberinde getirdi. Ölümler öylesine korkunç boyutlara ulaştı ki bir yörede yaşayan halk tümüyle yok oluyor, bunun üzerine sömürgeciler Afrika''daki sömürgelerinden gemi gemi köle taşıyorlardı. Yalnız 1486-1641 yılları arasında yılda ortalama 9000 hesabıyla sadece Angola'dan 1389.000 köle getirildi. Angola ve Mozambik'ten Brezilya'ya bir milyondan fazla köle taşındı. Cavanın bir eyaletinde nüfus 1750 yılında 80.000 in üzerinde iken 1811de 18.000 e indi. Köle ticaretinin sağladığı tatlı kârlar bir bölüm insanın her türlü vahşeti kullanarak bu işi meslek edinmesini getirdi. Köle ticaretinin ve genelde sömürgelerdeki zulmün yerli halkın tüm beyaz insanlardan nefretinin nedeni oldu. Afrika'da anlatılan şu hikaye gülünçlüğünün arkasında olayın bütün acılığını sergiler. İstilacılar tarafından odun yığınında yakılarak ölüme mahkum edilen ve cennete gidebilmek için hristiyan olmaya çağrılan bir kabile reisi cennette de beyazların olup olmadığını sorar ve olumlu cevap alınca ölümden sonra da böylesine acımasız adamlarla karşılaşmaktansa dinsiz ölmek istediğini belirtir.

Manüfaktür döneminde ticarette üstün olmak sanayi de de üstün olmak demekti. Denizci ve kâşif Sir Walter Reigh bu gerçeği şöyledile getiriyordu: "Ticarette komuta eden dünyanın zenginliğine komuta eder"Ticaretin bu üstünlüğü denizcilik ve deniz yolları üzerinde mücadeleninkızışmasına yol açtı. Bunun doğurduğu sonuçlardan biri de korsanlık oldu. Sömürgeci ülkeler biribirlerinin ticari üstünlüklerini yokedebilmek amacıyla korsan filoları kuruyorlar, sömürgelerin yağmasını birbirlerini soyarak tamamlıyorlardı.

Ticaret üstünlüğü, sömürgelerin yağması, ve manüfaktür üzerlerine düşeni yerine getirdiler. Sermaye, yerden fışkırır gibi bol bol aktı. Kapitalist modern üretim boy verdi ama bu korkunç bir yoksulluk ve sefalet içindegünde 18 saat çalışan işçilerin alınteri, böylesi koşullarda çalışırken canlarını veren kadın ve çocuk işçilerin kanı, sömürgelerden aktarılan zenginlikler ve köle emeği pahasınaydı. Gelecek bölümde bu dönemde sömürgelerin rolüne ve sömürgeciliğin evrimine değineceğiz.

SOSYALİSTİN SÖZLÜĞÜ

Siyasi kampanya

Siyasi kampanya, proleter sosyalistlerin yığınları bilinçlendirme, örgütleme çalışmalarının önemli bir parçasıdır. Siyasi kampanya işçi ve emekçilerin günlük ekonomik-demokratik mücadelelerinin proletaryanın siyasi mücadelesine bağımlı kılınmasına hizmet eder. Siyasi kampanya günlük mücadelelerden kaynaklanan, onları birleştiren siyasi bir hedefi ileri sürer. Proleter sosyalistler bu hedefe yönelen güçlü veörgütlü bir ajitasyon ve propaganda çalışmasına girerler. Bu ajitasyon ve propaganda bir yandan bireylere, ama dahada çok yığınlara yöneliktir. Bu amaçla afişlemeden, yazılamadan, broşür gazete gibi yayınlardan, salon ve açık hava toplantılarından yararlanılır. Bu ajitasyon ve propagandayla, mümkün olan en geniş yığınların siyasi kampanyanın taleplerini benimsemesi sağlanmaya çalışılır. Bundan sonra en geniş yığınların, bu talepler uğruna, somut eylemleri örgütlenir. Bu eylemler direniş, grev gösteri, yürüyüş miting gibi biçimler alır. Siyasi kampanya ağırlıklı olarak proletaryaya yönelmelidir. Bu, özellikle, sosyalizmin işçi sınıfı hareketi ile birleşmediği, işçi sınıfının mücadelesinin ekonomik kendiliğinden mücadele ile sınırlı kaldığı işçi sınıfının kendisi için sınıf olmadığı yani siyasal bilince ulaşamadığı dolayısıyla proletarya partisinin kurulamadığı ülkemizde çok önemlidir. Siyasi kampanya örgütlü olarak yürütülmeli ve örgütlülük seviyesinin yükseltilmesine hizmet etmelidir. Bu kampanya sırasında uzmanlaşma da geliştirilmeli, kadrolar, ajitatör, prapagandacı, örgütleyici, vb. olarak yetişmelidir. Siyasi kampanya, yığınları siyasi talepler doğrultusunda mücadeleye sokar ve mücadelelerini proletaryanın siyasi mücadelesine tabi kılarken, ileri unsurlarını da proleter sosyalist harekete kazanmalıdır.

Irkçılık, böl-yönet politikası ve GÜNEY AFRİKA IV

Amandla Nqawethu ! Maatla Ke Arona!(İktidar halka) Mayibuye i'Afrika ! (Afrika tekrar bize dönmelidir!)

Dünyadaki tüm devrimci ve demokratların haklı bir kin ve tiksinti duymasına sebep olan ırkçı beyaz Güney Afrika rejimine karşı mücadele sürmektedir. Mücadelenin başını çeken ise, kırlardaki ezilen kitleler, melez ve Hintli halk ile ittifak içinde olan devrimci işçi sınıfıdır. Bu kitleler kendi geleneksel kurtuluş hareketlerini kurmuşlardır. Afrika Ulusal Kongresi, Hintli Kongresi, Demokratlar Kongresi (ırkçılığa karşı olan Güney Afrikalı beyazlar)sendikalar Kongresi ve Komünist Partisi.

Bütün bu örgütler, Özgürlük bildirgesi etrafında ilkeli bir ittifak kurmuşlar, ırkçı beyaz azınlık yönetimine karşı savaşmaktadırlar.

Yazımızı Afrika Ulusal Kongresi Genel Başkanı yardımcısı Oliver R.Tambo'nun Devrim Çağrısı ile bitiriyoruz:

"Ülkemizdeki zalimler yüzyıllardır elde kılıç yaşıyorlar. Ve şimdi yine kılıçla silinecekler. Beyaz egemenlik bugüne değin silahla sürdürüldü. Ve şimdi yine silahla elde olunacak. Hedefimiz açık. Geri dönüş olamaz. Zambezi nehrinin kıyılarından silah sesleri gelmeye başlamıştır. Çok yakında bu sesler Güney Afrika Cumhuriyetinin içinde de duyulacaktır. Devrim dalgası büyüyecek ve tüm Güney Afrika'yı kaplayana dek sürecektir. Faşistlerle uzlaşma olmaz. Mücadelemiz ırk ayrımı ve baskı yokedilene, tüm Güney Afrika halkı özgürlüğüne kavuşana dek sürecektir.

Ülkemizdeki uzun özgürlük mücadelesi bugün, önemli bir safhaya girmiştir Sorumluluklarının tamamen bilincinde olan ulusal örgütümüz Afrika Ulusal Kongresi, tüm Afrikalı halkı ve diğer ırklardan müttefiklerini kendilerini ezen ve sömüren aşağılık ırk ayrımı rejimine karşı silaha sarılmaya çağırmaktadır.

Bugünkü mücadelemize kolay başlamadık. Güney Afrika devriminin, özgürlüğü sevenlerin kurbanlar vermesini gerektirecek, uzun ve şiddetli bir mücadele olacağını biliyoruz. Yine de, ulusun büyük çoğunluğunun desteğini alan ulusal örgütümüz zorunlu olarak bu yolu seçmiştir; çünkü ülkemizi beyaz egemenlik kâbusundan kurtarmakla yükümlüyüz.

Ulusal hareketimizin kurucuları-Jeme, Dube, Makgatho, Manqena ve diğerleri- bizlere, beyazların silahlı ve daha iyi örgütlü oldukları için ülkemizi zaptedebildiklerini öğretmiştir. Oysa atalarımız birbirinden kopuk ve bölünmüş olarak savaşmışlar; böylece beyazlar halklarımızı teker teker yenebilmişlerdir. Bundan dolayı çabamızı kendi aramızdaki ayrılıkları ortadan kaldırmak ve Afrikalı tek bir ulus yaratmak konusu üzerinde yoğunlaştırmalıyız. Afrikalıların ve diğer ezilen halkların kendi kurtuluş ordularını örgütlemeden ve devrimci bir kurtuluş savaşında döğüşmek üzere silahlanmadan, özgürlüğü umut edemeyecekleri açıklık kazandı.

İkinci Dünya savaşından sonra başlayan Afrika Devrimi, çok sayıda Afrika Devletinin bağımsızlığa kavuştuğu 1960'da doruk noktasına ulaştı.

Afrika kıtasının büyük bir bölümünde yabancı egemenliğin saf dışı edilmesi güçler dengesini ezilen halklar lehine değiştirmiştir. Bağımsız devletler, sömürge zulmünün mirası olan güçlüklerle karşılaşmalarına karşın, Afrika'daki sömürgelerin ve beyaz azınlık yönetimindeki bölgelerin özgürlüğe kavuşması için ellerinden geleni yapmaktadırlar. Silahlı mücadeleye hazırlanırken özgür Afrika Devletlerinde yaşayan kardeşlerimizden destek aldık ve almağa devam ediyoruz Angola (MPLA), Mozambik (FRELİMO), Namibia (SWAPO), Gineau-Bissau (PAIGC), ZAPU, Afrika Ulusal Kongresini (ANC) desteklemektedirler.

Beş metelik uğruna ruhlarını satmaya hazır bir avuç hain dışında, tüm Afrika kendimizi kurtarmamıza yardım edecek. Bugün Afrika'nın özgürlük davulları, beyaz yönetim altındaki Güney Afrika ülkelerine mesaj yolluyor. Beyaz egemenliğin hesap günü artık gelmiştir.

Baskı yasalarınınişleyişi ve ırk ayrımı devletinin yapısı varlığını sürekli kılmak açısından ordu ve güvenlik güçlerine bağlı olmak zorundadır. Bizim silahlı mücadelemiz halkımızın ezilmesinde faşistlerle işbirliği yapan, onlarla çalışan, onları destekleyen herkese karşı yönelecektir Hiçbir halk düşmanı cezadan kurtulamayacaktır.

Ülkemizde nicedir uygulanan ırk ayrımı ve ırkçı baskı rejiminden nefret eden herkes, zafere dek sürecek silahlı mücadelede, Afrika Ulusal Kongresi altında birbiriyle kenetlenmiş olarak çalışmalıdır.

Devrim son derece uyanıklık, örgütlülük, ve fedakârlık gerektirmektedir. Hareketin savaşın tüm görevlerini yerine getirmeye gönüllü erkek ve kadınlara ihtiyacı vardır. Siyasal alanda ise, mücadele mesajını ülkenin her yanına kentlere, kırlara ve çiftliklere yayacak örgütçüler, propagandacılar ve eylemciler gerekmektedir. İşçiler köylüler, öğrenciler herkes mücadeleye katılmalı, onun içinde kendine bir yol bulmalıdır.

Görevimiz Güney Afrika'daki özgürlük mücadelesini örgütlemek ve yönetmektir. Tüm sosyalist ülkeler davamızı fiilen desteklemektedirler. Sömürülmemizden kâr sağlayan ABD, İngiltere, Fransa, Batı Almanya gibi emperyalistülkeler dahi, ırk ayrımını açıkça destekleme konusunda utangaç davranmaktadırlar. Güney Afrika "dünyanın cüzzamlısı" olmuştur Irk ayrımı sona erdikten sonra gezegenimiz daha temiz bir yer olacaktır.

Emperyalizmin Güney Afrika'daki yenilgisinin çabuk yada kolay olacağını düşünmüyoruz. Ama nihai sonuç konusunda en ufak bir şüphe bile beslemiyoruz.

Savaş cepheleri belirlenmiştir. Tek bir sonuç söz konusudur; Faşist zalimler karşısında kazanılacak zafer ve Güney Afrika'da demokratik bir devletin kurulması.

ZAFER YA DA ÖLÜM, MUTLAKA KAZANACAĞIZ!!

CAMP DAVİD ZİRVESİ TOPLANDI. ORTADOĞU HALKLARININ, DAHA ÇOK ve DAHA RAHAT SÖMÜRÜLMESİNİN PLANLARI YAPILIYOR ....

AMERİKA ORTADOĞUDAN DEFOL

ABD Başkanı Carter, İsrail Başbakanı Begin ve Mısır Başkanı Enver Sedat "Ortadoğu sorununa barışçı bir çözüm bulmak amacıyla" ABD'de bir araya geldiler. ABD, Mısır ve İsrail Ortadoğu sorununa çözüm bulabilirler mi? Bu kediye ciğerci dükkanını emanet etmek demektir. ABD'nin Ortadoğu'da başkan Carter'in deyimiyle "önemli çıkarları" vardır. Ve başkan Carter'in barış havarisi kesilip zirveler toplamasının altında yatan hikmet de budur. ABD emperyalistleri dünyanın fünyesi durumunda olan ortadoğu üzerinde denetimden asla vazgeçmeyecektir. Ayrıca Ortadoğu dünyanın petrol yatağıdır. ABD emperyalistlerinin bu petrolden vazgeçeceğini sanmak en hafif deyimle budalalık olacaktır. İsrail ise varoluşu meşru temellere dayanmıyan bir devlettir. Bu kukla devletin varlığınınnedeni emperyalizmin Ortadoğu'daki ileri karakolu oluşudur. II Paylaşım savaşında Alman faşistlerinin amansız zülmüne uğrayan ve 6 milyonu toplama kamplarında ve fırınlarda yokedilen yahudilerin dünya halkları üzerinde uyandırdığı sempatiden ırkçı siyonistler yararlanmış ve Alman faşistlerinin yahudilere reva gördüğü zulmün ve soykırımın benzerini Filistin topraklarında Filistinlilere uygulamışlardır. Emperyalizmin de desteğiyle Filistin ulusu öz yurdundan sürülmüş ve bölgede barışın baş düşmanı, emperyalizmin çıkarlarının denetçisi, ırkçı-militarist İsrail devleti kurulmuştur. Varlığının altında birulusun toprağından sürülmesi zulüm ve kan yatan bir devletin ve onun ırkçı yöneticilerinin barış isteyebileceği düşünülebilir mi?

DEVAMI: sy:5, st:9

dünyada DURUM

● CELLATI DESTEKLEYEN CARTER ÖLÜMLERE ÜZÜLÜYORMUŞ !

İran ve Nikaragua. Ortadoğu'da ve Latin Amerika'da kaynayan iki kazan. Yoksulluğa, işkencelere, tutuklamalara, bir avuç kan emici asalağın daha nice akıl almaz baskı ve uygulamalarına artık yeter diyor bu ülkelerin ezilen halkları. Ve grevler, gösteriler, silahlı ayaklanmalar yükseliyor. Karşılığında kokuşmuş düzenlerini sürdürmek isteyenlerin azgın saldırıları...Sıkıyönetimler, katliamlar, işkenceler...

Yüzlerce, binlerce ölü veriyor İran'ın, Nikaragua'nın halkları. Ama herşeye rağmen, Somoza'nın satılık askerleri tarafından dipçiklenen Nikaragua'lı genç bir kadın, "Örgütlü halk yenilmez.' " diye bağırabiliyor, Savak'ın işkencelerine göğüs gerebiliyor İran halkları.

Ve ezilen halkların devrimci mücadelesi yükseldiğinde emperyalizmin alçaklığı, iki yüzlülüğü bir kez daha açığa çıkıyor. "İnsan hakları aşığı" Carter, ABD emperyalizminin çıkarları tehlikeye düştüğünde açık açık söyleyebiliyor Şah-ı desteklediğini. Arkasından da ilave ediyor"ölenler için büyük bir üzüntü duyuyorum.' " Celladı desteklediğini söyle, ipi eline ver, sonra da öldürülen kişi için duyduğun derin üzüntüleri bildir.' Pes doğrusu.' Carter ikiyüzlülük sınırlarını bile aşmış, çirkef sularında yüzüyor.

İran halkları CIA nın eğittiği Savak uzmanları tarafından işkençeden geçirilirken, Amerika' nın sattığı silahlarla vurulurken, petrol ve silah tekellerinin, emperyalizmin piyonu Şah'a karşı mücadele verdikleri için öldürülürken, Amerikan emperyalizminin Ortadoğu'daki çıkarlarının bekçisi İsrail'in gönderdiği nakliye uçakları, komandolar ile Tahran'da gösteri yapan binlerce kişiye karşı katliamlar düzenlenirken, İran halklarının Carter'in gönderdiği üzüntü mesajlarına ihtiyacı yok.'

Nikaragua'yı sarsan olaylar da endişelendiriyor Amerikan emperyalizmini. Latin Amerika'daki azgın sömürüyü artık sürdüremiyeceklerinden korkuyorlar...Ülkenin zenginliklerini büyük ölçüde elinde tutan Somoza ailesi ile sıkı ilişkiler ekonomik ve askeri destek gözönüne alınırsa pek de haksız değil Amerikan emperyalistleri.' 1961'de Küba'ya karşı yapılan Domuzlar körfezi çıkartmasının, Nikaragua ve Guatemala' dan idare edilmesi de, bu ülkelerin ABD için ne kadar önemli olduğunun bir delili.

Nikaragua, 1933 e kadar 21 yıl ABD işgali altında kalmış ve 1933 de Somoza ailesi ABD desteği ile başa getirilmişti. Ama artık Somoza ailesinin altındaki toprakta sallanıyor.

Bu durumda ne yapacak Amerikan emperyalizmi? 1954 de Guatemala'ya ve 1965 de Dominik Cumhuriyetine yapıldığı gibi askeri müdahale mi? Resmi ağızlar bunun yapılmayacağını söylüyorlar. ABD şimdilik Latin Amerika'daki gerici ülkeler vasıtası ile müdahaleyi yeterli görüyor. Ama kendi isteklerine uygun bir yönetim işbaşına gelmediğinde, emperyalistlerin devrimci hareketleri silahla, kanla ezmeleri ve arkasından da "ölenler için derin üzüntülerini" bildirmeleri hiç te zor değil. Aynı İran'da olduğu gibi.'

Ezilen halklar emperyalistleri layık oldukları yere, tarihin çöplüğüne gönderecekler. Kan, gözyaşı ve acı pahasına da olsa emekçiler için, gelecek günler, bütün bunları göze alacak kadar güzel olacaktır.'

● AYLARDIR GREVLERİN, ÇARPIŞMALARIN ve GÖSTERİLERİN DEVAM ETTİĞİ ÜLKE

NİKARAGUA

NİKARAGUA, GUATEMALA, EL SALVADOR, HONDURAS VE KOSTARİKA İLE KOMŞU OLAN İKİBUÇUK MİLYONA YAKIN NÜFUSLU KÜÇÜK BİR ÜLKEDİR. FAKAT ÜLKENİN STRATEJİK VE JEOPOLİTİK KONUMU ÖZELLİKLE ABD EMPERYALİZMİ İÇİN ÇOK ÖNEMLİDİR. ÇÜNKÜ GEÇMİŞTE ABD EMPERYALİZMİ BU ÜLKEYİ GUATEMALAIYA VE KÜBAYA (1954 ve 61 yıllarında) KARŞI ÜS OLARAK KULLANMIŞTIR? GENEL OLARAK ÜLKENİN KUZEYİ VE KUZEYDOĞUSU DAĞLIKTIR. BAŞTA GELEN GELİR KAYNAKLARI TARIM ÜRÜNLERİDİR. ÜLKENİN NÜFUSUNU MEYDANA GETİREN, HİNDİSTAN'DAN, VE AVRUPA'DAN GÖÇ ETMİŞ OLANLARDAN OLUŞUR ÜLKENİN GELİR KAYNAKLARINI TICARETİNİ, VE TOPRAKLARINI ELLERİNDE TUTANLAR AMERİKAN UYRUKLULARBAŞTA OLMAK ÜZERE BİRKAÇ YERLİ SÜLALEYLE BİRLİKTE BURAYA YERLEŞMİŞ AVRUPALILARDIR

Aşağı yukarı altı aydan beri General Somoza'ya karşı güya tarafsız bir politika izleyen ABD emperyalizmi bugün Managua'daki olayları kuşku ile izlemiş ve sonuçta güvenilir kaynaklardan alınan haberlere göre General Somoza'nın yönetimden çekilmesi doğrultusunda tavır aımıştır.

Bildiğimiz kadarıyla ABD emperyalizmi bugüne kadar bu kadar açık bir tutum izlememişti. Bugünkü Nikaragua 1965 lerdeki Saint-Dominik bunalımını hatırlatmaktadır.

1960 yıllarındaki ekonomik gelişimle güç kazanan Nikaragua burjuvazisi General Somoza' nın yönetimden gitmesini istemektedir. Böylece, yani Somoza sülalesi yönetimden gittiği takdirde, ülkenin bir iç savaşa sürüklenmeyeceğini ve özel teşebbüsünçıkarlarının bugünkünden daha iyi korunacağını hakim sınıfın bu kanadı umud etmektedir. Bu nedenle özellikle palazlanmakta olan sanayi burjuvazisiyle Sandinist Ulusal Kurtuluş Cephesi gerillalarının amaçları Somoza ailesinin yönetimden uzaklaştırılması noktasında birleşmektedir. Ancak Sandinist Ulusal Kurtuluş Cephesi gerillalarının Somoza'yı devirdikten sonra nasıl bir yol izleyecekleri şimdilik açık değildir. Nikaragua'lı patronlar iki gün boyunca Managua'daki ulusal sarayı işgal eden Sandinist gerillalarının bu hareketinin arkasından muhalefet güçleri tarafından yapılan genel çağrıya katılmayı kabul ettiler Ama patronlar, Somoza ailesinin devrilmesinden sonra Ulusal Kurtuluş Cephesinin katılacağı bir yönetim istiyorlar.

Patronlara göre " Somoza'dan sonraki yeni hükümet, ne Somozanın ne de Sandinist gerillalarının yolundan gitmelidir..."Bu görüş özellikle tutucu ya da liberal muhalefetin geniş kesimlerini kapsamaktadır. Aynı muhalefet çevrelerinde düzenin belli kesimleriyle, örneğin Somoza ailesinin yıllardır bekçi köpekliği rolünü oynamaktan bıkmış ulusal muhafız subaylarıyla anlaşmaya varmanın mümkün olduğu düşünülmektedir. Bu görüşün sözcülüğünü özellikle Nikaragua Muhafazakar partisi yapmaktadır.

DEVAMI: sy:5, st:8

RAKAMLARLA NİKARAGUA:

-İkibuçuk milyona yakın olan nüfusun % 48 i 15 yaşın altındadır. Ve yıllık doğum oranı % 3,3 tür.

-Brüt milli gelir (1976): 1900 miljon dolar.

-Kişi başına düşen brüt milli gelir (1976):835 Amerikan doları.

-Telefon miktarı 22 bin.

- Dış borçlar miktarı (1976): sonuna göre):700 milyon dolar.

BAŞLICA GELİR KAYNAKLARI

-Pamuk (1976-1977 rekoltesi):550.000 pakas.
-Kahve: 52.400 ton
-Mısır:241.000 ton
-Muz:150.000 ton
-Şeker kamışı:2.600.000 ton

BAŞLICA ÜRÜNLERİN İHRACATTAKİ PAYI: (1976)

-Pamuk: % 24
-Kahve: % 22
-Şeker: % 10
-Sığır eti: % 7
-Kabuklu yiyecekler: % 4
-Tekstil: % 2

TİCARET YAPTIĞI BAŞLICA ÜLKELER(1976 ya göre milyon dolar olarak):

İhracat	Değer	%
ABD	164	% 30
Japonya	70	% 13
Batı Almanya	52	% 10
Kosta Rika	44	% 8
TOPLAM	541	%100

İthalat	Değer	%
ABD	164	% 30
Japonya	42	% 8
Batı Almanya	34	% 6
Kosta Rika	48	% 9
TOPLAM:	532	%100

Yukarıdaki rakamlardan da anlaşılacağı gibi birkaç yıl öncesine göre hazırlanmış olmalarına rağmen bu rakamlar genel olarak ülkenin ekonomik durumu konusunda fikir vermektedir.

BU KÖŞENİN KAHRAMANI İŞÇİ MEHMET

onun da gönlü akar yüreği hoplar elbet

Mehmet o hızla kapıya dayanmış otomatiğe basılmasını bekliyordu. Kapı açılmıyordu bir türlü. Tam elini kaldırdı bir daha zile basacaktı ki otomatiğin cırt-lak sesini duydu. Yüklendi kapıya, ardına kadar açıp merdivenlere atıldı. İkişer üçer sıçradı basamakları. Birinci kat, derken ikinci kat bitmek üzereydi. Evet, ikinci kat demişti Yılmaz Usta, merdiveni döndü ve ikinci katın sahanlığında aşağı eğilmiş bekleyen bir kızla burun buruna geldi.

Bu hesapta yoktu işte! Yılmaz Usta Erdal'ın annesinden söz etmişti. Bu kız da nerden çıkmıştı ? Bir an ne yapacağını düşündü, sonra gene kararlaştırdıklarıgibi davranmanın en doğru olacağını kestirdi.

MEHMET-Erdal Bey'in evi burası mı acaba?

KIZ-Evet, Buyrun?

MEHMET-Kendi evdemi, Beni müteahhit Haldun Bey gönderdi.

KIZ-Peki buyrun, ben haber vereyim.

MEHMET-Yok, girmeyim, Erdal Bey'i çağırır mısınız?..

Kız "Peki, bir dakika" diyip içeri girdi. Mehmet bir garip olmuştu doğrusu. Kızın sıcak davranışı onu iyice şaşırtmıştı. Güzel de bir kızdı. Kendini tutmasa "Peki" diyip dalabilirdi kızın ardından eve. Birden irkildi Mehmet. Müteahhit Bey diyecekti, kendiliğinden bir de Haldun Bey uyduruvermişti. Gene kendine küfretmeye maşladı içinden "Ulan sen adam olmazsın, güzel bir kız görünce çarşafa dolaştın. Yılmaz Ustanın dediklerini unutuverdin değil mi ! Şimdi Erdal, bu Haldun Bey'de kimmiş? Ben böyle birini tanımıyorum"derse n'olacak? Ayıkla bakalım o zaman pirincin taşını.."

O böyle söylenirken kız gene görünmez mi kapıda! Mehmet'in durumu bu kez gerçekten perişandı. Bir yandan kızı bir daha gördüğüne seviniyor, bir yandan da başka bir yanlış yapmaktan korktuğu için şaşkınlığı büsbütün artıyordu.

KIZ-Biraz bekleyeceksiniz, ağabeyim uzanmıştı da, giyiniyor. Buyrun içeri, hemen gelir.

MEHMET-Yok, şey, teşekkür ederim, ben şuracıkta beklerim.

KIZ-Olur mu öyle şey, buyrun içerde bekleyin. Hem Haldun Bey'in söylediklerini çok merak etti ağabeyim.

Kız böyle dedikten sonra bir de Mehmet'e göz kırpınca Mehmet'in eli ayağına iyice dolaştı. Kızın arkasından içeri girerken paspasa takıldı, az kalsın kızın üstüne kapaklanıyordu. Güç toparladı kendini. Kız önden yürüdüğü için onun tökezlediğini görmedi neyse ki. Mehmet buna çok sevindi. Bir de görseydi...

Orta halli bir misafir odasına girdiler. Kız yer gösterdi Mehmet koltuğun bir yanına ilişiverdi. Ne yapacağını bilemiyor koltuğun işlemeli örtüsüyle oynuyordu. Kız ona bakmıyordu allahtan. Gitti büfeden bir şekerlik çıkardı. Mehmet'e şeker tuttu. Mehmet ezile büzüle aldı. Şekerin kağıdıyla cebelleşirken içeri bir kadın girdi. Mehmet içinden "Hah, Yılmaz Usta'nın sözünü ettiği kadın bu olmalı" dedi. Ayağa kalkıp kadının elini öptü. Kadın kuşkulu gözlerle onu şöyle bir tepeden tırnağa süzdüktenson ra sorguya başladı:

KADIN-Sen Haldun Bey'in yanında mı çalışıyorsun?

MEHMET-Evet.

KADIN-Hangi inşaatında?

Hoppala! Nerden bilecekti Mehmet bu kadının hangi inşaatları bildiğini. Ama ok yaydan çıkmıştı bir kez. "Atmaya devam! "dedi içinden.

MEHMET-Etiler'de.

KADIN-Aaa. Haldun Bey'in orada da mı inşaatı var? Hiç bilmiyordum.

Mehmet ne yapacağını şaşırmıştı ama, artık yapacak başka bir şey yoktu.

MEHMET-Evet efendim, yeni başladık daha.

Bunu söylerken gözü kıza takıldı. Kız annesinin arkasına geçmiş, Mehmet'e eliyle çok güzel, devam et anlamına gelen işaretler yapıyordu. İçi sıcacık duygularla doldu Mehmet'in. Hem durumu kurtarmış olmanın rahatlığı vardı. Ama daha da önemlisi kızla aralarında, yalnız ikisinin yaşadığı bir yakınlık. bir bağ kurulmuştu. Kısacık da olsa, bir anlık da olsa güzel birşeydi bu.

Kadın başka sorulara hazırlanıyordu ki, içeri bir genç girdi Mehmet soluk aldı. Bundan sonrası daha kolay olacaktı herhalde...

ERDAL-Hoş geldinarkadaşım, ne istiyormuş Haldun Bey gecenin bu saatinde, Yahu bu adamda hiç insaf yok mu! Ne dedi, anlat bakalım.

MEHMET-Haldun Beyden sonra Yılmaz Usta'ya rastladım, sana söyleyeceklerini o biliyormuş. Çok da aceleymiş. Onun için Yılmaz Usta beni buraya gönderdi.

ERDAL-Haaa, demek seni Yılmaz Usta gönderdi. O zaman iş değişir. Yılmaz Usta patronun sağ koludur onun bir dediğini iki etmek olmaz. Hazırlandım zaten, gidelim istersen. Yılmaz Ustanın nerde olduğunubiliyor musun?

Mehmet, nerdeyse aşağıdaki kahvede bekli

DEVAMI: sy:5, st:8

KURTULUŞ İşçi ve Emekçiler Arasında

Milas Karacahisar köyü halı kooperatifi üzerinde oynanan oyunlar

-Kooperatif ne zaman kuruldu?

-1970'lerde

-Kooperatifin amacı nelerdir?

-Köyümüzde halıcılık yapıldığından ürettiğimiz halıları pazarlamak için;başka kooperatiflerden daha ucuz iplik ve yün getirmek amacıyla,kooperatif kurmanın gerekli olduğuna inandık , ve kurduk.

-Kooperatifin kısa geçmişini anlatırmısınız?

-1970 lerde ilk kurulduğu zaman başkanlığa Ahmet Kozalı getirildi.Ancak bu şahıs kooperatifi partizanlığa dökerek-dışardan getirilen örnekleri bizlere vermedi kendi taraftarlarına verdi.Sonra da bu yetmemiş gibi üyeleri birbirine düşürerek kooperatifimizida ğıtmaya çalıştı.Bu da kendisi başkanlıktan düşdükten sonra oldu. Bu arada aynı şahıs örnek halılarımızabakma bahanesiyle kadınlara sarkıntılık yapmaya başladı.Buna tahammül edemeyen bazı şahıslar kooperatife aidatını yatırmama kararı verdiler.Kooperatife üye olmadığı halde kendi yandaşlarını kooperatif olanaklarından yararlandırmaya başladı.Kooperatif bir Ford minibüs aldı bu arabayı da kendi çıkarları için kullanmaya başladı.Arabanın yolunu çevirdiler(kiralık adamlar)arabanın yedek lastiğini çaldılar sonra arabayı usulsüz sattılar . Arabanın çalınan lastiği araba satıldıktan bir hafta sonra ortaya çıktı.

Bu durumun açıklanmasını istiyoruz.

-Köyünüzün durumu nasıl?

-Köyümüz aşağı yukarı Milas'ın en kalabalık köyü olmasına rağmen hâlen köyde elektrik,yol,su gibi sorunlarımız halledilmedi.Muhtarımızın tüm çabalarına rağmen köye gelen ilgililer ve köydeki faşist güçler,köy muhtarına ve köy halkına hiç haber vermeden,kendi kendilerine köye su gelmez diye rapor ettirmişlerdir.köyümüzün devrimci muhtarına iş yaptırmamak için ellerinden gelen her yola başvuruyorlar.Ancak bilinçli köy halkı olarak köyümüzün sorunlarını çözmeye kararlıyız.

Kendi iktidarımızı kuracağız

KURTULUŞ ANTALYA'DA AN-KON FABRİKASINDA GREVLERİNİ KARARLILIKLA SÜRDÜRÜP SONUÇLANDIRAN AN-KON İŞÇİLERİYLE KONUŞTU.

An-Kon,%51hissesi YOL-İŞ sendikasının olan Havaalanı karşısında kurulmuş bir Konsantre fabrikasıdır.Üreticinin getirdiği domatesler,portakallar,limonlar, elmalar burada işçiler tarafından konsantre yapılır. An-kon'da 120 civarında işçi çalışmakta,kimisi kadrolu kimisi kadrosuz olarak. işciler DİSK'e bağlı Gıda-İŞ sendikasında örgütlenmişler.Gıda-İŞ'in Antalya şube sekreteri de bu iş yerinde çalışmakta Dürüst,kararlı,inançlı bir arkadaş Zorluklara göğüs gerebilen,yılgınlığa kapılmayan,devrimci sorumluluğunu bilen bir devrimci..

An-Kon'da 4-5 aydır Toplu iş sözleşmeleri sürüp gitmekteydi.Bu süreç içerisinde Gıda-İŞ'in yönetimkurulu hazırladıkları taslağı Genel Merkeze yollamışlar.Oradaki engellere rağmen, toplu sözleşmeye iyi bir taslakla oturdular Bütün maddelerde anlaşıldığı halde ücret konusunda anlaşılamadı.Gıda-İŞ in Antalya Şube başkanı, sekreteri ve yönetim kurulu üzerlerine düşen görevleri yapmaya çalıştılar.Sınıfları için sendikacılık yapmak istiyorlardı.İşçilere birinci ve ikinci yıllar için 120- - 120 lira istediler An-Kon işçilerinin patronları olan Yol-İŞ ise 80- 80 veriyordu.Şube kararlıydı.An-Kon işçileri bu ekonomik mücadelelerinde daha da kararlıydı . Fakat engeller bitmiyordu, işçilerin önüne yine engel çıkmıştı;hem de umulmadık bir yerden,Gıda-İŞ Genel Merkezinden.Gıda - İŞ Genel Merkezi 120 lirayı çok görüyordu. "Biz şimdiye kadar böyle bir ücret almadık" diyorlardı.İşçiler grev kararının alınmasına rağmen bekletiliyorlardı. Genel Merkez şubeye telgraf çekmiş "Bizim dışımızda AN-KON'da eyleme geçilmesin"demişdi Ama An-Kon işçisi tüm engelleri yıktığı gibi kendileri adına ortaya çıkan bu engelide yıkacaktı .Çünkü An-Kon işçisi kararlı bilinçli ve inançlıydı.Nitekim yıktılar da ve An-Kon da grev başladı.Davullar vuruluyor , halaylar çekiliyor devrimci marşlar söyleniyordu. Grev meydanında.İşçilerin gözleri acı acı gülümsüyordu . Grev onların okulu olacaktı çünkü.... "KURTULUŞ" olarak An-Kon işçileriyle kenetlendik.Onlara grevlerinde gücümüzce destek olmaya çalıştık.İşçilerle halay çektik Marşlar söyledik , işçi sınıfı mücadelesi konularında sohbetler yaptık . İlkokulu bitirmemiş bir işçi şöyle diyordu:

-Bu meydanlara döküldük. Ama yılmayacağız kararlıyız.Patronları dize getireceğiz.

İlerde bir Ana aldı sözü:

-Yeter ki birlik olalım; çünkü biz işçiyiz,güçlüyüz.Nasırlı ellerimizi kenetliyelim birbirimize. dedi işçiler hep birlik alkışlıyorlardı Anayı..

İşçilerin çoğu grevin gecikmesine kızıyor,şube sekreterine dert yanıyorlardı.Şube sekreteri arkadaş işçilere toplu sözleşme anındaki engelleri teker teker anlattı.İşçiler daha da kinleniyorlardı bu sözler üzerine patronlarına..bir işçi 25 Tl.ücret zammı teklif eden patron için şöyle diyordu:

-Biz çalışalım alın teri dökelim.Domates kokusundan yanımızdan geçilmesin patron bizlere 25 lira teklif etsinhemde bu hayat pahalılığında,evimize kuru zeytin dahi zor girerken vay anam vay... 25 lirayı postayla bizler ona gönderelim.Utansınlar,sıkılsınlar biraz bu parayı teklif edenler.

Bu arada "KURTULUŞ"dan bir arkadaş grevin ne demek olduğunu, bu sistemdeki sınıfları işçi sınıfının üçlü mücadelesini, ve "1 Mayıs'ın" ne olduğunu anlatıyordu işçilere; işçiler sessiz,sabırlı ve ışıldayan bakışlarla arkadaşı dinliyorlardı.Öğrenmek azmiyle yanıp tutuştukları tavırlarından belliydi. Arkadaş konuşmasını bitirdiğinde... Bir işçi şöyle dedi:

-Vay anasını! Bize 1 Mayıs'ı nasıl tanıtmışlardı.Taa...Amerika'da işçi kardeşlerimiz bizlerin 8 saatlik iş günümüz için mücadele etsin, bu yolda can versin,Bizlere Türkiye'de 1 Mayıs'ı Bahar bayramı olarak tanıtsınlar...

Ama bundan sonra görsünler bizleri,bizlerin nasırlı ellerini.

1 Mayıslar daha da coşkulu olacak bundan sonraki yıllarda...

Bir bayan işçi arkadaş Fransız ihtilalini sordu. O burjuvazinin "Eşitlik,özgürlük,hürriyet" sloganlarıyla ortaya çıktığı dönemi.Bu ara gözleri görmeyen bir arkadaş sazıyla sözüyle devrimci marşlar söyledi işçilere.Bir işçi arkadaş gece yarısında şöyle diyordu.

-Nedir bu kanun yahu 6 iş günü geçecekmiş grev oylaması olacakmış,işveren beklenecekmiş.Bu konuda hiç işçilerin sesine kulak veren madde yokmu ki.Biz kararlıyız.Grev istiyoruz.Asalım "Grev var"pankartını,çalalımdavulu.

İşçiler gülüşüyorlar hep birden ama buruk acı bir gülüş doğru ya niye kanunlar,yasalar hep patronlardan yana yapılıyordu?Bu düzendehep onların dediği geçerli oluyordu?

Bu ara bir işçi arkadaş burjuvazinin bu sistemde insanları nasıl eğittiğini anlatıyordu.DİSK'in eğitim notlarından okumuştu. Anlatırken öğrenmenin gururu vuruyordu yüzüne...

4 gün sürdü grev . 5 nci günde Gıda- İŞ Genel Merkezi Yol-İŞ'le protokol imzalamıştı.100 lira 100 liraya.Ama işçilerin kararlılığını birliğini gören patron ikinci yıl 120 lira vermek zorunda kalmıştı; sonuç ekonomik mücadele açısından olumluydu işçilere göre ama tam da başarılı sayılmazdı. Grev bitiminde bir işçi arkadaş şöylediyordu:

-Keşke biraz daha sürseydi.4 yılda öğrenemediğim şeyleri 4 günde öğrenmeye başlamıştım.

Hepsinin gözleri ışıl ışıldı. Uzaklarda uzun yıllarda bir şeyler bekliyorlardı sanki.İşçi olmanın onuru vardı hepsinin üstünde.Şimdi daha kararlı daha inançlı, ve daha bilinçliydiler.Sendika sekreteri arkadaş şöylediyordu:

-Mücadelemiz burada bitmedi.Bizler işçi sınıfı olarak önümüzdeki tüm engelleri aşa aşa gerçek kurtuluşumuza varacağız . Birgünmutlaka nasırlı ellerde öğrenecek bilimini.Öğrenecek ki : kendi iktidarını kurma yolunda silahı olacak sosyalizm işçilerin; Tarihin akışı kapitalizmi hurdalığa atacaktır birgün.Sömürü yok olacak,sömürüsüz insanca yaşananan kendi iktidarımız kurulacaktır.

Göztepe SSK Hastahanesi'nde sarı sendika zinciri kırılacaktır

KURTULUŞ Göztepe SSK Hastahanesinde çalışan bir emekçi ile konuştu.Konuştuğumuz işçi arkadaş Göztepe SSK hastahanesinde bugün için yetki sahibi olan sarı Sağlık- İŞ sendikası ve hastahane yönetimi hakkında geniş bilgiler verdi.Hastahane yönetiminin faşistlerle nasıl işbirliği yaptığını,doktorların çoğunun nasıl hastalarla ilgilenmediğini anlattı. Doktorların ilgisizliğinden,sarhoşluğundan dolayı insanların nasıl öldüğünü örneklerle ispatladı.

İşçilerin ücretlerinden kesilen paralarla yaşayan bir sigorta hastahanesinde işçilere yapılan bu eziyet oligarşik devlet mekanizmasının kokuşmuşluğunu göstermektedir.

-Hastahanede kaç kişi çalışıyor?

-Burda 1046 sendikalı emekçi var çoğu hademe,hemşire,kapıcı hastabakıcı vb.görevlerde çalışıyor. Sarı sendika TÜRK-İŞ'e bağlı Sağlık-İş şu an yetkili sendika ama yıl sonunda toplu sözleşme bitiyor.

-Kaç senedir çalışıyorsunuz?Elinize geçen ücret ne kadar?

-İki senedir asgari ücretle çalışıyorum . 1300 TL.sendika zammı ile birlikte net olarak 3.200-3.300 arasında bir para alıyorum

-Sosyal haklarınız neler?

-Servisimiz vardı şimdi kaldırdılar.Bunun yerine yol parası veriliyor,onun da önemli bir bölümünü vergi diye kesiyorlar.Sendika temsilcileri iş yerinde yattıkları halde yemek,yol,yakacak parası alıyorlar. Personelin önemli bir bölümü lojmanlarda kalıyor.Onlar bu haklardan yararlanamıyor. Daha önce verilen sosyal haklar birer ikişer gasp edildi.Sendika ağzını açmadı. Bu hayat pahalılığında yan ödemeler ayın onbeşine doğru veriliyor.

Gece ücretleri (23.00-0,07 arası çalışanlar) toplu sözleşmenin çok altında veriliyor.Sendika bu konuda da tavır koyamıyor Çünki satılmış bir sendika tavır koysa kemiği (iş vereninverdiği) kesilir.

-İş yerinizde sorunlarınız nelerdir?

-Bir kez şunu belirtelim.Hastalara iyi bakılmıyor.Gece nöbette kalan doktorlar kör kötük sarhoş oluyorlar.Bunlar daha çok acildeki doktorların yaptıklarıdır . Doktorlar acilde sürekli içki içiyorlar, gelen hastayla ilgilenmiyorlar.

Bakın şöyle bir olay oldu: Ocak veya şubat ayındaydık.Gece 23-24 arası 1,5-2 aylık koma halinde bir bebekle annesi geldi.Hemşire "acele oksijen çadırına alınıp serum verilmesi gerek" dedi Kartal'dan geliyorlardı.Acele doktoru aradık.Doktor odasında kapıyı kilitlemiş uyuyordu.Bir iki saat geçti.Bütün müdahaleler sonuçsuz kaldı.Çocuk öldü.Hemşire "serum ve oksijen çadırı olsaydı çocuk yaşardı" dedi.Daha sonra çocuğun babası geldi. Şikayetçi oldu ama başhekim olayı örtbas etti.Hastahaneninarka kısmında eğitim enstitüsüne yakın lojmanlar var.Lojmanlarda teyp çaldırmıyorlar.Nedeni faşistlerin yönetimdeki etkileri.Başhekim faşistlerle işbirliği yapıyor.Bazen keyfi olarak bölümden bölüme sürülüyoruz. Ama faşistler eski yerlerine iki üç günde dönüyorlar.Burda teknisyen kadrosu yoktu.Bir arkadaşı teknisyen olarak çalıştırdılar . Onu kursa gönderip devamlı kadro vereceğiz dediler.Ama faşistlerle bir kavgada anti - faşist olduğu ortaya çıkınca mutfağa sürdüler.

Servislere malzeme taşımak için yapılan tünel Atatürk Eğitim Enstitüsünün azılı faşistleri için barınak olarak kullandırtılıyor.Bunu başhekime defalarca şikayet ettik ama kimi kime sikayet ediyorsun. İdare tam bir faşist uygulama içinde.Siyasi görüşleri belirlenenlere tavır alınıyor.En ağır işlerde , ve gece nöbetinde çalıştırılıyor.

Personele doktorlar kişisel işlerini yaptırıyorlar.İşyeri temsilcisini sürekli uyardık bu da diğerleri gibi sonuçsuz kaldı.Hasta velileri hastalara ilgisizlikten dolayı doktorları başhekime sürekli şikayet ediyorlar. Her seferinde de baş hekim bunu bizlerin üzerine yıkıyor.Biz hastalara karşı kötü davranıyormuşuz, işimizle ilgilenmiyormuşuz gibi bahanelerle ceza yolları arıyor.Bir de şu andaki sendikanın bir oyununu anlatayım.İş elbisesi alımında sendika bize faturaya benzer üzerinde "üyemdir" yazan bir kağıt veriyordu . Bu kağıtla işverenden para alıyorduk. Bizim sendika değiştireceğimizi ispiyonlamışlar. Devrimci sağlık-İş 'e üye olanların listesini bulmuşlar listede olanlara fatura vermediler.İş verende "fatura getirin paranızı vereyim" dedi.Mücadele ettik sonunda hakkımızı aldık.

İş yerine bir de muhalefeti önlemek devrimcileri temizlemek

DEVAMI:Say:5,st:4

DEVRİMCİ SANAT

YIKIMCILAR

HİKAYE/DURAN YILMAZ

GEÇEN HAFTADAN DEVAM

"Gene mi valinin buyruğu?Ah şu kırmızı burunlu gök gözlü göçmen kılıklı vali.Ne bileyim bizim gibi evsiz yurtsuz kaldığın günü bir gören olur mu? Belediye başkanı yıktırdı diyecek evlerimizi yıkıp da burası şehir dışı bir köy belediyenin nesine gerek Ah! Gene mi?"diye ağlamaya başladı.

Üç ay olmuştu kocası askere gideli,üç yaşındaki oğlu kapının eşiğinde oynuyordu. Beş yıllık evlilik hayatlarında ayni valinin hışmını ikinci kez görüyorlardı. Dökülen çamaşırları topladı çamurlu leğene doldurdu.

Kocaları ekmek parası için fabrikalara ve kente dağılmış olan Ahatlı'nın besinsiz kuru yapılı kadınları radyocu Ramazanın evinin yıkıldığını duyunca yıkımcıların çevresine toplanmışlar habire dişbiliyorlardı . Ah şu yıkımcılar ellerine bir düşse kıtır kıtır yiyeceklerdi, ah bir düşseler!

Sefer gelin ne yapacağını şaşırmış bir durumda yokluğun , ezilmişliğin verdiği teslimiyetlekendilerine yaşama hakkı bile vermek istemeyen güçlülerin şimdilik yarattığı yazgısına teslim oldu.Yaşlı gözleriyle bunca emek bunca umut verdiği evini kucaklamış son vedalaşmasını yapıyordu.Dilinin,damağının,damarının kuruduğunu duyuyordu. Ne kadar kötüydü bu egemen ve güçlü insanlar ancak bunu düşünebiliyordu Sefer gelin.

Analarının toplanmasıylayüreklenen çocuklar evleri yıkılanların geceyi nasıl geçireceklerini düşünüyorlardı.Daracıkevlerinde onlara da bir yer arıyorlar ama bulamıyorlardı,çünkü kendileri üstüsteydiler.Gözleri korkudan iri iri açılmış,ağlaşan arkadaşlarına bakıyorlardı.

Yıkımcılar Sefer gelinin evine saldırıya geçtiler. Sefer gelin gözlerini kapatarak "Ay " diye bir çığlık attı.Bu çığlık, bekleşen kadınları keder uykusundan uyandırdı.Birden hareketlendiler yere eğildiler ellerine ne geçtiyse yıkımcıların üstüne yağdırmaya başladılar. Yıkımcılar oldukları yere çökerek yarıya kadar yıktıkları duvarın dibine sığındılar açıkta kalanlarelleriyle kafalarını sakınıyorlardı.Yoksul ellerin savurma mermileri taşlar havada birbirlerine çarparak dağılıyorlardı. Aklı eren çocuklar da katılmışlardı bu saldırıya her ağızdan bir ses,küfür çıkıyordu.

Candarmalar birden kesik , sert hareketlerle süngü taktılar.Yıkımcıların safında saldırıya geçtiler.İlkin Ahlatlı'nın çocukları bozguna uğradılar,sonra analarda bir duraklama,ikirciklenme başladı.Candarmaların süngüsünden ürken öndeki analar birden gerilediler.Arkadakiler ileri ileri veriyorlardı.Bu iki güç arasında kalanlar kötü bir korkuya kapıldılar.İşte bu hal onları daha çok kızdırıyor daha çok direniyorlar ve bir ortaçağ meydan savaşında çembere alınmışcasına korkulu haykırıyorlardı."Askerler askerler,size bir kötülüyümüz yok bizim.Biz evlerimizi koruyoruz.Askerler!"

"Seferin kocası da sizin gibi asker."

"Candarmalar bize yardım edin."

Askerlerle çatışmanın başlarına neler getireceğini biliyorlardı Bağırmaları bir yandan onları etkisiz duruma getirmek içindi, bir yandan da korkularını açığa vuruyorlardı,istek dışı.

Ama boşunaydı.Candarmalar henüz anaların çırpınışlarının asıl nedenini kavrayacak düzeyde değiller onlara emre itaat öğretilmişti.Bir kaç mavzer patlaması yoksulluğun ezilmişliğin ve sahipsizliğin korkusunu suskusunu bir anda geri getiriveddi.Çoğu yerde olduğu gibi yoksullar bir anda bozguna uğramışlar kaçıyorlardı.Candarmalarbir çevirme hareketiyle yüz kadar kadın ve çocuğu çembere aldılar cemseye ite kaka doldurdular.İçlerinde Sefer gelin de vardı.Üç yaşındaki oğlunu almasına bile izin vermemişlerdi.Çocuk anasını götüren cemsenin ardındançıplak ayaklarıyla ağlaya ağlaya koşuyordu.Bu kargaşada ona sahip çıkmayı akıl eden olmamıştı

Öğle sonuna doğru çocuklar ve kadınlar kırmızı burunlu valinin kazandığı meydan savaşınıntutsaklarını bekliyorlardı . Çok geçmeden üç cemse göründü yolda.Tutsaklardan hiç kimseyoktu hep candarmaydı inen.Candarmalar yıkılacak evi sarıp gecekondulu analardanayırıyorlardı. Sefer gelinin evinin kalan kısmını da yıktılar.Tam bu sırada bazı konduların çatılarında atlı bayraklar dalgalanmaya başlayıvermişti.İşte bu konduların önünden geçip gidiyorlardı yıkımcılar.Bu bayraklar o gecekonduları yıkımdan kurtarıyordu.

Ve Sefer gelinin üç yaşındaki oğlu anasına yetişemeyeceğini anlayıncadönüp gelmiş evlerinin yıkıntısı üstünde iki yumruğu da gözlerine dayalı bağıra bağıra ağlıyordu,kış akşamının soğuk alacakaranlığı çökerken .

Müşküre köylüleriyle konuşma

Konuştuğumuz iki kişi Bursa'ya bağlı İznik kazasının Müşküre köyünden (2000 nüfusu olan köyde 1965-69 yılı muhtarlık seçimini TİP kazandı) 1971 yılında köyün giriş çıkışı kontrol altına alındı ve giriş çıkışlar izne bağlandı.Konuştuğumuz b i r i o dönemde baskıya uğrayanlardan birisi.

Bursa'ya bağlı İznik,Orhangazi,Mudanya , ve Gemlik'te üreticiler zentincilikle uğraşmaktadırlar.Bu üreticilerin ortak sorunları bulunmaktadır.Konuştuğumuz üretici de bunları dile getirmektedir.

● SÖMÜRÜDEN KURTULUŞUN YOLU SOSYALİZM

-Adınızı söylermisiniz?

-Rıza Yavaş

-Köyünüzün geçim kaynakları nelerdir ?

-Zeytincilik

-Zirai mücadeleyi yeterli düzeyde yapabiliyor musunuz? Ekonomik örgütünüz var mı?

-Daha evvelden Devlet yardımıyla birkaç yıl uçakla zirai mücadele yapıldı, fakat devletyardımı kesince bu yük köylünün sırtına yüklendi,köylü bu yükün altından kalkamadı.Şimdi ise zirai mücadele yapamıyoruz.Çünkü ilaçlar çok pahalı.Zatenaradığımız ilaçları bulamıyoruz.Ben 1958 yılında İznik Zeytin kooperatifine ortak oldum. Hiçbir yardımını görmedim.

-Sizce kooperatif sorunlarınıza neden çözüm aramıyor?

-Kooperatif büyük sermayedarların elinde,bu nedenle yardım göremiyoruz.Köyümüzde Köy-Koop'un temsilciliği açıldı. İlerde pazarlama sorunumuzu halledeceğini umuyoruz.

-Pazarlama konusunu nasıl hallediyorsunuz?

-Köyümüzde zeytin piyasası açılır,kooperatif memuru çevresinin zeytinlerini yüksek fiyatla,çevresinde olmayanınkini ucuz alır.Tüccar ise bizden 10 liraya alıyor,belli bir müddet sonra 60 liraya satıyor.

-Bir zeytin üreticisi olarak taban fiyatın kaç lira olmasını istiyorsunuz? Geçmiş senelerde hakkınızı alabildiniz mi?

-Zeytin taban fiyatının en az 30 lira olmasını istiyoruz . Geçmiş senelerde hakkımızı alamadık.

-CHP hükümetini nasıl görüyorsunuz?

-Bir şeyler umuyordum,fakat umudumuzu yitirdik.

-Sizce bu sömürüden nasıl kurtulunabilir?

-Sosyalizmle.

-Bir köylü olarak, devrimcilere bir diyeceğiniz var mı?

-Eyyy sosyalistler, birbirinize düşmeyin, karsınızdaki sermayeye karşı birlik olun herbirinizle elele verin,siz onları ürkütün ki onları biz yok edelim.

● KÖYÜMÜZÜ 12 MART DÖNEMİNDE GÖZ HAPSİNE ALDILAR

-Adınız ve Soyadınız.Nerelisiniz??

-Tuğrul Başaran-İznik'in Müşküre köyündenim.

-12 Mart döneminde ne iş yapıyordunuz?

-12 Mart da tutuklanmadan önce öğretmenlik yapıyordum.Bugün ise köyden köye yürüyerek gerektiğinde köy odalarında kalarak seyyar satıcılıkla altı nüfusu geçindirmeye çalışıyorum.Zaten sermayenin istediği devrimcileri satın almak,alamadığını açlığa terketmektir.

-12 Mart'da köyünüze yapılan baskıları anlatır mısınız?

-Köyümüz çevrede solcu olarak tanınır. 12 Mart dönemindekigenel baskılar köyümüzde yoğun şekilde görüldü.Örneğin: evimde "İnce Mehmet"gibi kitaplarla yakalanarak hapse girdim.Köyümüz göz hapsine alındı.

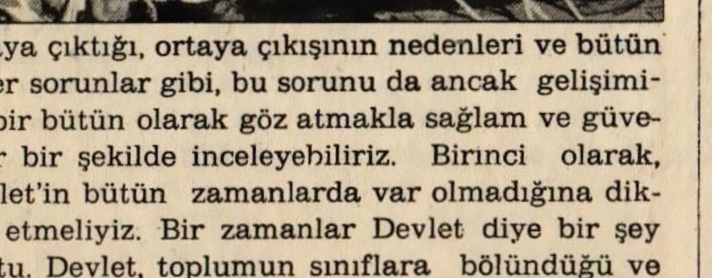
-Köyünüzün şimdiki durumunu anlatır mısınız?

-12 Mart'ın işkenceli günlerinden sonra köyümüzde devrimci hareket hızla gelişti . Bugün gençliğin Türkiye'de ki durumu köyümüze de yansıdı.

-CHP'nin tutumu ve Toplumsal Anlaşma hakkındaki görüşleriniz?

-CHP ne denli Demokratik Solcu olursa olsun gerçekte sermayenin partisidir ve şimdi iktidardadır.Düşük taban fiyatları ile üst üste getirdiği zamlarla bunu kanıtlamıştır.Hükümetin her yaptığı iş sermayeden yana ezilen yığınlara karşıdır.Örneğin: Toplumsal Anlaşma adını verdikleri kölelik anlaşması halk kitlelerini ezmek için,sermayenin hazırlamış olduğu bir anlaşmadır.Çünkü işverenle-işçi uzlaşamaz.Hükümet IMF emrettiği için bunu yapmıştır.

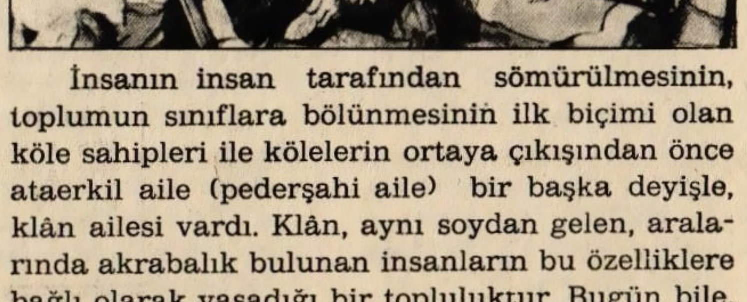
DEVLET » V.İ.LENİN » 3

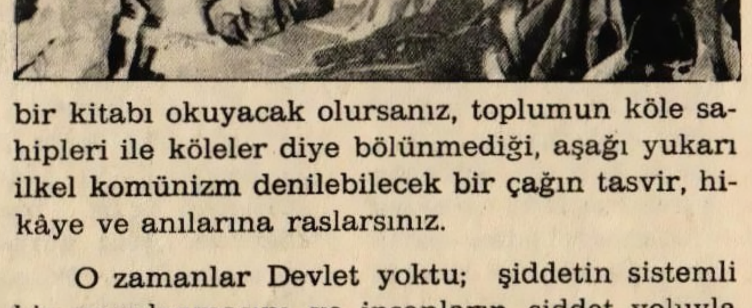
ortaya çıktığı, ortaya çıkışının nedenleri ve bütün diğer sorunlar gibi, bu sorunu da ancak gelişimine bir bütün olarak göz atmakla sağlam ve güvenilir bir şekilde inceleyebiliriz. Birinci olarak, Devlet'in bütün zamanlarda var olmadığına dikkat etmeliyiz. Bir zamanlar Devlet diye bir şey yoktu. Devlet, toplumun sınıflara bölündüğü ve sömürenler ile sömürülenlerin ilk ortaya çıktığı sırada ve yerde oluşmuştur.

-10-

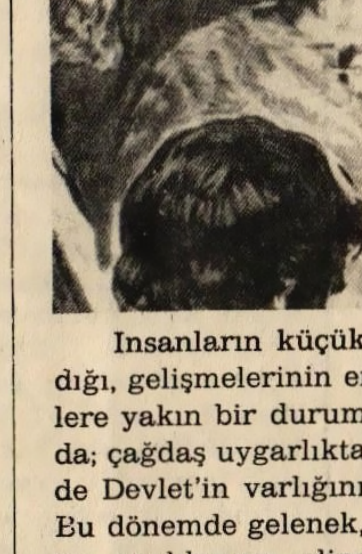
İnsanın insan tarafından sömürülmesinin, toplumun sınıflara bölünmesinin ilk biçimi olan köle sahipleri ile kölelerin ortaya çıkışından önce ataerkil aile (pederşahi aile) bir başka deyişle, klân ailesi vardı. Klân, aynı soydan gelen, aralarında akrabalık bulunan insanların bu özelliklere bağlı olarak yaşadığı bir topluluktur. Bugün bile, bu ilkel zamanların izlerine bir çok ilkel topluluğun yaşayışında bir ölçüye kadar raslamak olanaklıdır. İlkel uygarlık üzerine yazılmış herhangi

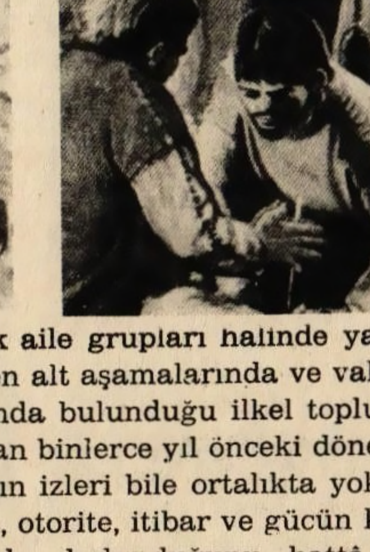

bir kitabı okuyacak olursanız, toplumun köle sahipleri ile köleler diye bölünmediği, aşağı yukarı ilkel komünizm denilebilecek bir çağın tasvir, hikâye ve anılarına raslarsınız.

O zamanlar Devlet yoktu; şiddetin sistemli bir uygulanmasını ve insanların şiddet yoluyla baskı altına alınmasını sağlayan bir araç yoktu. Böyle bir araca Devlet adı verilir.

-11-

Insanların küçük aile grupları halinde yaşadığı, gelişmelerinin en alt aşamalarında ve vahşilere yakın bir durumda bulunduğu ilkel toplumda; çağdaş uygarlıktan binlerce yıl önceki dönemde Devlet'in varlığının izleri bile ortalıkta yoktu. Bu dönemde gelenek, otorite, itibar ve gücün klânın yaşlılarının elinde bulunduğunu; hattâ bu gücün bazen kadınların eline geçtiğini görüyoruz. O zamanlar kadınlar, bugünkü gibi haklarından yoksun ve baskı altında değildi. Ama hiçbir yerde, bir grup insanın kendi çıkarları uğruna, diğer insanları sistemli ve sürekli bir şekilde özel bir baskı ve şiddet aracıyla yönettiğini görmüyoruz. Hepinizin bildiği gibi, bu araç zamanımızda da, hapisaneler, silâhlı birlikler ve insanın iradesini şiddet yoluyla baskı altına alan diğer araçlar şeklinde karşımıza çıkmaktadır. İşte bütün bunlar Devlet'in özünü meydana getırir.

Burjuva bilim adamlarının kurduğu sözde dinî öğretilerin, aldatmacaların, felsefi yorumla-

-12-

MENEMEN'DE ANTİ-FAŞİST MÜCADELE

DEVRİMCİLERİN, İLERİCİLERİN TUTARLI MÜCADELESİ FAŞİST SALDIRGANLIĞI GERİLETECEKTİR.

31.8.1978 Perşembe günü,her hafta olduğu gibi pazar yerinde KURTULUŞ Gazetesinin satışı yapılıyordu.Faşistler gazete satışı yaptığımız alana gelerek faşist Hasret gazetesini satmaya başladılar.Amaçları açıktı,devrimcileri provakasyona getirerek,olay çıkartmak ve gazete satışını engellemek.Meydana ilk gelişlerinde proletarya sosyalistleri kararlılıkla önlerinde durdular ve faşistlerin meydana girmesini önlediler.Olaya müdahale eden polis faşistleri uzaklaştırdı.Kurtuluş gazetesi satışına devam edildi.Yarım saat sonra faşistler yeniden meydana girmeye kalkıştılar.Fakat yine başarılı olamadılar.Onların saldırganlıkları pazar yerinde halka en geniş şekilde teşhir edildi ve gazete satışına devam edildi.Saat 13.30 sıralarında faşistler yeniden geldiler, bu sefer yapılacak tek şey vardı, proletarya sosyalistleri onu yaptılar. faşistlere anladıkları dilden cevap verildi.Devrimcilerin kararlı direnmesi sonucunda bir kısmı kaçtı.Paniğe kapılan bir ikisi bıçak çekip,arkadaşımız Şenol Özçakmak'ı yaraladılar.Arkadaşımızı bıçakla yaralayan eski Menemen Ülkü Ocakları Başkanı Tevfik Doğan'dır.Peşleri bırakılmadı,paniğe kapılıp kaçmaya çalışmalarına rağmen,elinde bıçakla faşistleri yakaladık. Faşist Tevfik Doğan ilk sorgusundan sonra tutuklandı.Hırsını alamayan faşistler bu sefer Ülkü Ocakları'nın bulunduğu caddede 2 devrimciye saldırdılar.Bu olay üzerine devrimciler arasında oluşturulan güçbirliği ile güçlü bir şekilde faşistlere gereken dersin verilmesi kararlaştırıldı.Ülkü Ocakları önünde 7,8 faşist dövüldü.Ülkü Ocaklarına sığınıp,saklanmaya çalışmaları üzerine Ülkü Ocakları taşlandı.Aynı anda başka bir yerde,kahvede görülen 8 faşiste de gereken ders verildi.Faşistler paniğe kapılarak,bir kısmı Menemen'i terk etmek zorunda kaldılar.

SÖMÜRGECİ ZULÜM

BAŞTARAFI say:1 st:5

köylüsüne zorla seyrettiriliyor. "Kanatlar-78 " tatbikatını "Çalışlar-78" tatbikatı izledi.Bu tatbikatta da gene Kürt köyleri basıldı.

Bir ülkenin ordusu kendi vatandaşlarının oturduğu köyleri basma tatbikatı yapar mı?Bu sorunun cevabı hayır olmalıdır.Ancak bu ordu bir sömürgeci ordu ise sorunun cevabı evettir.Sömürge halkının gözünü yıldırmak,orduyu Sömürge halkını daha çabuk,daha "kahramanca"katletmek üzere yetiştirmek gerekir.

Bu nedenle sömürgeci ordu zaman ,zaman sömürge halkını nasıl katledeceğinin hazırlıklarını yapmalıdır.İşte Kürdistan'da peş peşe yapılan tatbikatların anlamı budur.Sömürgeciler Kürt halkına bugüne kadar uyguladıkları baskı ve zülmü bundan sonra da en iyi bir biçimde sürdürebilmek için ordularını yetiştiriyorlar. .

Sömürgecilerin bu korkusu neden?Neden,Kürt halkına karşı böyle bir imha tatbikatı yapıyorlar?Çünkü orduların görevi düşman askerleri ile çatışmaktır.Ordu ayaklanan halkın ordusu ile çatışabilir.Ama jandarma bunun tatbikatını yapmıyor.Jandarma muhtemel bir Kürt halk ayaklanmasında Kürt halkını bir kere daha nasıl imha edebileceğini düşünüyor ve bunun hazırlığını yapıyor.

Süt sağan,yün eğiren kadınların,kızların katledilmesinin başka bir anlamı yoktur.

Kürt halkı bugüne kadar bir çok katliama uğramıştır.Bu tatbikatlarda olduğu gibi sömürgecilerin ordusu gelmiş binlerce,on binlerce yoksul Kürt köylüsünü,kadın,kız çocuk demeden katletmiştir.Ancak sömürgecilerin bu zülmü,Kürt halkının mücadelesini engelleyebildi mi?Hayır...Bin kere hayır.Aksine,sömürgecilerin her baskısı,her zulmü Kürt halkının ulusal bilincini biraz daha biledi.Kürt halkının sömürgeciliğe,emperyalizme ve oligarşiye karşı mücadele bilincini biraz daha biledi.Bugün Kürdistan'da yapılan köyleri imha tatbikatları Kürt halkının bilincini biraz daha bileyecektir,bilemektedir.Bugün Kürdistan'da yapılan bu imha tatbikatları bütün Türkiye' de halkların gözünü biraz daha açmaktadır.Kürdistan'ın sömürge olduğu olgusunu kör gözlere dahi sokmaktadır.

Baskı,zulüm ve imha Kürt halkının mücadelesini durduramayacaktır.

ŞAHIN ZULMU

BAŞTARAFI say:1 st:5

boğan,faşist Şah rejimi toplumsal muhalefetin yükselmesiyle sarsılmaktadır.

Emperyalizmin bir yarı-sömürgesi olan İran'da yoksul halklar üzerindeki azgın sömürüyü sürdürebilmek için halklar üzerinde yine azgınca bir terör uygulanmaktadır.Şah rejimi,yalnızca İran'da değil bütün Ortadoğu'da ABD emperyalizminin jandarmalığını yapmaktadır.Bütün bu işlerde, son derece acımasız yöntemlere başvuran , ve yüksek bir "teknikle" donatılmış SAVAK (CIA'nın İran şubesi) ve İran ordusu görev almaktadır. Ancak siyasal cinayetler,elektrik ızgarası ve benzeri insanlık dışı işkenceler toplumsal muhalefetin böylesine yükselmesini engelleyememiştir.Bugün,sömürüye,baskı ve zulme isyan eden İran halkları,yüzlerce şehit vermelerine rağmen İran faşizmine karşı döğüşmeye devam etmektedir.Şah rejimi, ise bu mücadeleyi bastırabilmek için her kozu oynamaktadır. Önce tavizler vermeyi denemiş,reformlar yaptığını,bazı özgürlükleri tanıdığını açıklamıştır.Ama hareketi durduramayınca yeniden tanklarla ve toplarla halka saldırmıştır. Şah rejimi artık debelenmektedir.

Bugün İran ekonomisi ve politikasıyla bir milli kriz içerisindedir.Milli krizin üç göstergesi açıkça ayırdedilmektedir:Yönetilenlerin eskisi gibi yönetilmek istememesi,yönetenlerinse kisi gibi yönetememesi ve politik hareketliliğin aşırı derecede yükselmesi.Yönetilenler eksisi gibi sömürülmek ve ezilmek yani yönetilmek istememektedir,zaten bunun için sokağa dökülmüşlerdir.Yönetenler ise bazan reformizmi, bazan da terörizmi denemekte,eskisi gibi yönetememekte ve yeni yöntemler aramaktadır Sürekli genel grevler gösteriler,çatışmalar da politik hareketliliğin yükselmesi anlamına gelmektedir.

İran'da bir milli kriz vardır,ama bu devrim olması için yeterlideğildir. Çünkü bir ülkede devrim olabilmesi için,devrimin objektif koşullarının yanısıra subjektif koşullarının da olması ve ayrıca milli krizin varlığı gerekir. Emperyalizm çağında bütün dünyada proleter devriminin objektif koşullarıvardırDolayısıylaçağımızda bir ülkede devrim olabilmesi için subjektif koşulların sağlandığı bir dönemde milli kriz olması gerekir.Subjektif koşulların yaratılması ise proletaryanın devrimci partisinin kurulması ve bu partinin önderliğinde devrimi yapacak kitlelerin örgütlenmesi anlamına gelir.

Bugün İran'da proletaryanın devrimci partisi yoktur,yani sujjektif koşullar sağlanmamıştır. Yükselen halk muhalefetinin önderliğini komünistler yapamamaktadır.Toplumsal hareket kendiliğinden gelişmiştir.Bilinç seviyesi de çok düşüktür.

Halk sömürülüdüğünü , ve ezildiğini anlamakta fakat ne bunun nedenlerini ne de nasıl bu durumu değiştirebileceğini bilmemektedir.

Görünen odur ki İran'daki toplumsal muhalefet ne kadar yükselirse yükselsin bir devrimle sonuçlanamayacaktır.Yani sosyalizme kesintisiz olarak geçebilecek bir halk demokrasisi kurulamayacaktır. Ancak varolan düzen içerisinde belli demokratik haklar ve özgürlükler kazanılabilecektir.Bu arada örneğin,devlet biçimi de faşist diktatörlükten,oligarşik diktatörlüğe değişebilecektir.Şah bugün ABD tarafından destekleniyor gibi görünmektedir,fakat ABD'nin yıpranan yönetimleri yenisiyle değiştirdiği, unutulmamalıdır.

İran halklarının bugünkü mücadelesi bir devrimle sonuçlanmasa da İran halkları bu mücadeleden zengin deneylerle çıkacaklardır.Kitleler savaştıkları zaman, barış dönemine göre kat kat daha fazla bilinçlenirler, öğrenirler.İran halkları bugünkü mücadelelerinden çıkardıkları dersleri, emperyalizmi ülkelerinden kovacak,gerekli demokratik dönüşümleri yapacak olan devrimlerine ulaşacaklardır.

GÖZTEPE SSK

Baştarafı:Say:4,St:6'da

(!) için müfettişlikk koydular.İdarenin bu hareketinin amacı kitleyi baskı altında tutabilmek.Herşey mühendislikten geçiyor.Çoğumuzun izinlerini bile siyasi görüşlerimizden dolayı " şimdi iş var,sonra çıkarsın " deyip erteliyorlar.

-Temsilci değişimi yaparak sarı sendikayı devam ettirmek istediler.Temsilcileri istifa ettirdiler."İşte demokratik sendikacılık" demek için yasalara aykırı olarak temsilci seçimi yapıldı.1046 kişilik iş yerinden 150 kişi ile seçim yapılıyor bunun da adı " demokratik sendikacılık" oluyor.

OLIGARŞININ SIVAS'TAKİ PROVOKASYONLARI

BAŞTARAFI:Sy:1,st:9'da

ki halkın üzerine ateş etmeye başlamışlardır.Daha sonra aynı grup"Din elden gidiyor,komünistler camiyi bastılar" diye bağırarak camiden çıkan halkı kışkırtmışlar Alibaba mahallesine saldırmışlardır.Alibaba mahallesi halkı,otomatik silahlarla saldıran faşistlere karşı yiğitçe karşı koymuşlar ve geri püskürtmüşlerdir Faşistler istedikleri katliamı yapamayınca şehrin diğer yerlerinde "Alibaba camisini bastılar,bütün müslümanlar cihada gelin " gibi yalanlarla sokaklardaki gericileri de yanlarına alarak belediyedeki faşistlerinde yardımıyla belediye binasına saldırmışlardır.

Belediyeyi tahripettikten sonra,sırayla demokratik kuruluşların bulunduğu binayı kurşunlamışlardır.Daha sonra,gözleri dönmüş insanlık düşmanı faşist caniler ellerindeki listelerde bulunan iş yerlerini talan etmeye başlamışlar,yakmışlar yıkmışlardır.Bütün geçimlerini dükkanlarına bağlayan dar gelirli yoksul insanların gözyaşlarına,bağırmalarına aldırmadan,tarhip etmişlerdir.Şehrin merkezini tahrip eden faşist-gerici çeteler ilerici devrimci insanların bulunduğu yüceyurt mahallesine saldırmışlar,yurtsever,namuslu insanların direnmesiyle karşılaşınca üç kişiyi silahla yaralamışlardır.13-14 yaşlarındaki küçük bir kız çocuğuna saldırmışlar soymuşlar ve vücudunun çeşitli yerlerine jilet atarak parçalamışlardır.Bu kız çocuğunun tek suçu alevi bir vatandaşın kızı olmasıdır. Faşistler karanlık ve insanlık düşmanı emellerine ulaşabilmek için her türlü iğrenç ve canice yolları denerler . Bu olay da bunun en açık kanıtıdır. daha sonra zincirleme olarak Aydoğan,Altıntabak,Çiçekli mahallelerinde tahriplerini tamamlayıp Yenimahalleye doğru gitmişlerdir Ancak yenimahallede, halkında desteğiyle devrimciler faşist canilere karşı kararlı bir şekilde direnmişlerdir.Olaylardan haberi olmasına rağmen vali bu olaylar devam ederken orduevinin lüks salonunda viskisini yudumlamıştır.Emniyet müdürü Sivas'ı daha önce terk etmiş, hergün hükümet meydanı denilen alanda minibüslerle cirit atan,elinde telsizlerle devriye gezen polisler ortadan yokolmuşlardır.Güvenlik önlemi diye alınan hiçbir şey yok. Ortalık faşist cinayet çetelerine terkedilmiştir.

Faşistlerin tezgahladığı ve gericilerin de desteğini alarak sahneye koyduğu olaydan sonra diğer iller den gelen jandarmabirlikleri ile asker duruma el koymuştur.Sokağa çıkma yasağı ilan edilmesiyle beraber devrimcilerin yoğun bulunduğu bilhassa Alibaba mahallesi, ve Yüce Yurt mahallesi,Yeni mahalle üzerinde geniş bir arama ya başlanmıştır.Tek tek devrimcilerin ile ricilerin evleri sorgusuz sualsiz aranmış bir çok insan tedirgin edilmiştir.Olayları yaratan heryeri talan eden faşist cinayet şebekeleri üzerinde hiçbir baskı olmamıştır.

DEV-MADEN SEN ÜZERİNDEKİ PROVAKASYON

Sivas'taki olaylar bahane edilerek devrimci bir sendika olan ve sınıf sendikacılığını adım adım hayata geçiren Dev-Maden Sen sendikası bilhassa hedef olmuştur. Sendika avukatı Murat Genç ve sendikanın Sivas şube başkanı Mirza Arabacı asılsız bir takım iddialarla yakalanmışlar kontr-gerilla da gözleri bağlı olarak günlerce insanlık dışı işkencelere tabi tutulmuşlardır.Oligarşinin sesi olan basının da yardımıyla hayali örgütler yaratılmaya çalışılmış ve çalışılmaktadır.Olayın ilk başlarında çıkarılan bu yalanlar sonradan devrimcilerin kararlı tutumlarıyla açığa çıkarılmış hakim sınıfların hevesleri kursaklarında kalmıştır.Bunun en açık örneği bütün bu olayları, provakasyonı tezgahlayan Sivas Emniyet Müdürü ve Savcısının sonradan "böyle bir gizli örgüt durumu yoktur,yakalanmış Filistinli gerilla falan yoktur" diye beyanat vermeleridir.Bütün bu yalanlar ve provakasyonlar her zaman olduğu gibi devrimcilerin kararlı tutumlarıyla yenilecek, ve devrimci bir sendika olan Dev- Maden Sen de sınıf sendikacılığını hayata geçirme mücadelesine vam edecektir.Gazetelerde çıkan ve faşist hareketin başı olan Türkeş'in ağzında sakız olan dört Filistinli gerilla vb. gibi haberler bu provakasyonun birer parçalarıdırlar.Ayrı ayrı birbirleriyle alakası olmayan kişiler sorgusuz sualsiz yakalanarak bir araya getirilip hayali örgütler çıkartılmak istenmekte,Sivas'taki katliamı ve yağmayı devrimcilerin üzerine atmayı planlamaktadırlar. Yağmayı yapan, masum insanları gözünü kırpmadan öldüren faşist ve gerici çeteler ortalıkta dolaşırken devrimciler toplu halde içeriye atılmakta , ve işkencelere tabi tutulmaktadır. Bütün bunların hesabını Türkiye halkları oligarşiden ve onun uşaklarından soracaktır.

Sivas halkı oligarşinin provakasyonlarına (kışkırtmalarına)gelmeyecek gerçek evlatları olan devrimcilere daha sıkıca sahip çıkacaktır.

KAHROLSUN FAŞİZM
YAŞASIN SİVAS HALKININ FAŞİZME KARŞI OMUZ OMUZA MÜCADELESİ

Öten yandan Sivas'taki olaylara ilişkin olarak TMMOB Sivas Temsilciliği,Köy Koop Sivas Birliği Bşk.TÖB Der Sivas Şb,SYÖD,Sivas DEV-GENÇ Tüted Sivas,Şb.Devrimci Toprak-İŞ ortak bir açıklama yapmışlardır başbakanlık ve İçişleri bakanlığı da dahil olmak üzere çeşitli kuruluşlara da gönderilen bu yazılı açıklamada şöyle denmektedir:

"Sivas olayları hakkındaki demeçler gerçekleri yansıtmamaktadır.Nasıl ki birinci Dünya savaşı bir suikast yüzünden çıkmamışsa Sivas'taki olaylarda bir çocuk kavgası ya da Mezhep çelişkilerinden çıkmamıştır.Olaylar önceden Ülkü Ocakları ve Akıncılar derneğinde tertiplenmiştir.Açıktırki olayı esas tertipleyenler MHP genel merkezi,Kontr- gerilla ve MİT'tir.Bu kanıya nereden vardık .

1-Çevre illerden getirilen kiralık katiller Ülkü Ocaklarına ait yatakhanede yatmışlardır.

2-Ramazan ayı boyunca MHP,MSP li militanlar camilerde sürekli halkı aleviler camilere,müslümanlara saldıracaklar diye tahrik etmişlerdir.

3-Tahrip edilecek evler,işyerleri önceden listelenmiş gözü dönmüş gerici gruplara önderlik edenler tahrip edilecek işyerlerini göstermişlerdir.

4-Tahrip aleti olarak kullanılacak taşlar belirli yerlere daha önceden istif edilmiştir.

5-Olay alevi- Sünni çatışması değildir. Tahrip edilen işyerleri arasında CHP'lilere,ilericilere ait işyerleri hatta Ülkü Ocaklarına istenilen maddi yardımı yapmayan AP'li tüccarlara ait işyerleri,ilerici anti-faşistlerin oturduğu Yüceyurt,İstasyon caddesi,Kümbet,Sanayi çarşısı,Hacı Zait,Gülyurt,Yenimahalle gibi semtlerde vardır.

6-Olaylar iki grubun çatışması gibi gösterilmiştir. Hayır bir yanda gözü dönmüş saldırgan gerici grup diğer yanda canını ailesini evini korumaya çalışan emekçi halk vardır.

7-Olaylar ayni anda dört-beş yerde binden 80-100 kişilik grupların saldırılarıyla başlamıştır.

8-Olaylar sonucunda tutuklananlar arasında olaylarla ilişkisi olmayan sendika ve dernek yöneticileri vardır.Tutuklanma süresi bir haftaya yaklaştığı halde mahkemeye çıkarılmamıştır.12 Mart 1971 de olduğu gibi işkence edilerek bir takım suçlar yüklenebileceğinden korkulmaktadır.

9-Yakalananlarınbir kısmı ise saldırı sırasında kendini korumaya çalışanlardır.

SONUÇ: Olaylar Ülkü Ocakları,MHP ve akıncılar derneğinde tezgahlanmıştır.

Sivas'taki gelişmelerde böyle olayların çıkabileceği tahmin edilmekte idi. Böyle geniş kapsamlı bir tertipten MİT'in haberinin olmaması imkansızdır.Haberinin olmaması ise görevini yapmadığının bir kanıtıdır.Olaylar 4-5 yerde birden 80-100 kişinin başlatması ile büyümüştür.İlk anlarda polis gücüyle tesirsiz hale getirilebilirdi.Bu yapılmamıştır.Ve de Emniyet Müdürü izinlidir.Saldırı sırasında emniyet bir çok kişi tarafından aranmış ancak ya cevap alınmamış ya da başının çaresine bak cevabı verilmiştir.

Daha sonra şehrin merkezinde birleşen gruplar halkın bir kısmını "Aleviler camileri bombaladılar " "Müslümanlık elden gidiyor" vb.diye tahrik edilerek zorla kendilerine katmışlar kendilerine katılmayanların dükkanları tahrip edilmiştir.Karşılarında kendileriniönleyecek hiçbir gücün olmadığını gören kiralık katiller, faşistler ve kandırılmış tahrik edilmiş korkutulmuş halktan bir kesim daha da cesaretlenerek saldırılarını daha da yoğunlaştırmışlardır.

Görüldüğü gibi olayda görevlilerin ihmali vardır.Bunlardanhesap sorulmalıdır.Faşist yuvalar dağıtılmalı yöneticilerinden hesap sorulmalıdır.

Suçsuz yere tutuklanan sendika ve dernek yöneticileri serbest bırakılmalı tutuklanmalarında suç unsuru varsa derhal mahkemeye çıkarılmalıdır.

Saldırıya uğrayan dernekler sahte güvenlik önlemi bahanesiyle kapatılmıştır.Derneklerimiz derhal açılmalı bu işlemi yapan ve yaptıranlar kınanmalıdır.

Eğer bunlar yapılmazsa önümüzdeki günlerde bu olayların benzerlerinin Tokat, amasya,Çorum-Erzincan ve diğer illerde çıkacağını söylemek kehanet değildir."

ARI BİSKÜVİ FABRİKASI

BAŞTARAFI: Sy:6,St:5'de

- Fabrikadaki ücretleriniz ve sosyal haklarınız nasıldı ?

- Bizler 5-15 yıllık işçileriz.En fazla maaş alan 15 yıllık işçi arkadaşlarımız 3400-3500 lira alıyor.Fabrikanın içinde 15 kişilik kısımlarda işveren bizleri 10 kişinin altında çalışmaya zorluyor Çalışmayınca da görevlerimizden alıp başka bölümlere veriyor. Bu bölümler bizlerin branşları ile ilgili olmadığı için iş kazaları da çoğalıyor. O zaman da sanki haberleri yokmuş gibi"neden o bölüme gitin? " diyorlar.Örneğin iş kazası geçiren bir arkadaşımızın tazminatını ödemediler. Hastalandığımız zaman vizite kâğıdı vermiyorlar Çevrede oturanlar güya rahatsız olmasın diye fırınlardaki bütün dumanları içeri veriyorlar;cam açamazsın,aspiratör çalıştıramazsın,çünkü bisküviler bozulur. Hasta olmamak mümkün mü?Ama tedavimizin yapılması için gerekli vizite kağıdını da ancak yerimize adam bırakabilirsek alıyoruz.Ayrıca işyerinde 240- 250 kadar kadın işçi çalışıyor ama kreşimiz de yok.

- Aranızda birliğinizi bozmak isteyen var mı?

- Genel olarak birlik ve beraberlik içindeyiz ve haklı davamız için mücadele etmekteyiz.Ancak aramızda patron yanlısı olup birliğimizi bozmak isteyen 30 kadar MHP'li var.Bunlar işçi arkadaşların arasına gidip yılgınlık yaratmaya ve bozgunculuk yapmaya çalışıyorlar.Söylediğimiz devrimci marşları engellemeye çalışarak olay çıkarmak istiyorlar . Ama bizlerin birliği karşısında çabaları boşa gidiyor tabii .

- Demokratik kuruluşlar sizleri destekliyor mu ?

- Bizler demokratik kuruluşlardan yeterli desteği görmedik.Hatta TÖB-DER,TÜM DER vb.derneklere adeta yalvardık ama bizlerle ilgilenmediler.

- Toplumsal anlaşmaya ne diyorsunuz ?

- Ne diyeceğiz,işçinin yararına birşey getirmedi.Hem işçinin yararına birşey getirmedi hem de ücretleri dondurdu.Karşıyız tabii.Böyle işçi hakkı savunulmaz.

Temsilci Arif Gül' ün mesajı:

Eskiden bağlı olduğumuz ve bizlerin mücadelesini destekleyen 4 Nolu şubeye tekrar yetki verilmesini ve tüm devrimci demokrat güçlerin bizlerin mücadelesini desteklemesini istiyoruz.

AMERİKA DEFOL

Baştarafı,Say:3,St:7'de

Ya üçüncüsü? Enver Sedat'ın Mısır'ı"Arapların temsilcisi(!) " Burjuvazinin palazlanmasıyla hem iç hem dış siyasette iyice gericileşen,kendini Amerikan emperyalistlerinin kucağına atan Mısır Afrika'da ve Ortadoğu'da halkların baş düşmanı,emperyalizmin bekçi köpeği Mısır Ortadoğu'nun savaşan halklarına ihanetini gizlemeye bile çalışmayan hain Enver Sedat.Ne güzel bir barış üçlüsü!

Camp David'den belki Mısır ile İsrail arasında bir barış çıkar yada buna yönelik adımlar atılabilir.Güleryüzlü Carter'de biraz daha dişlerini göstererek ABD'nin"önemli çıkarlarını"koruduğunu zannedebilir ABD'nin kafasında yatan Ortadoğu'ya Amerikan askeri yollama planı da gerçekleşebilir.

Ama bunlar Ortadoğuya barış getirmez,getiremez.Çünkü Ortadoğu'da barış emperyalistlerin,siyanistlerin ve hainlerin çıkarlarının güvence altına alınması ile değil topraklarından sürülmüş,komşu ülkelerde göçmen kamplarını dolduran,bölgenin tüm gericileri tarafından yokedilmeye çalışılan ama zafere inancını hiç kaybetmemiş olan bir ulusun tüm ulusal ve demokratik taleplerinin kabul edilmesiyle sağlanabilir.

-Filistin ulusunun ayrı bir devlet kurma hakkı dahil tüm hakları kabul edilmedikçe

-İsrail siyonistlerinin gayrı- meşru varlığına son verilmedikçe

-Emperyalizm bölgeden defedilmedikçe ister gericiler ve siyonistler en modern silahlarla donatılsın ister ABD askerleri Ortadoğu'da boy göstersin,ister sarı barış anlaşmaları imzalasın barış sağlanmaz sağlanamaz.

Ortadoğunun savaşan halkları ve en başta da Filistin halkı bu gerçeği emperyalistlerin kafasına mutlaka çakacaktır.Bağımsız , ve Demokratik bir Filistin devleti kurulacaktır.Filistin halkı bunun bilincindedir,zafer "ZAFERE KADAR DEVRİM" şiarını ağızlarından düşürmeyen kahraman Filistin halkının olacaktır.

Tüm dünya sosyalistlerinin buna güveni tamdır.Proletarya sosyalistleri,kan ve ateş çemberinin içinden zafere doğru yürüyen Filistin halkıyla enternasyonal dayanışmayı yükseltelim!

YAŞASIN FİLİSTİN DEVRİMİ!

GERÇEK

luklarla karşı karşıyadırlar.Bunun bilincinde olarak proletarya sosyalistleri,mücadele kampanyasının birbirine diyalektik bir şekilde bağlı olan dışa dönük ve içe dönük amaç ve hedeflerini iyi kavramalı , bunların gerçekleşmesi için olanca güçleriyle mücadeleye atılmalıdırlar.Bu mücadele kampanyası,yığınlarla bütünleşmede , ve partileşme sürecinde ileri adımlar atılmasını sağlamalıdır.

NİKARAGUA

Baştarafı,Say:3,St:7'de

SOMOZA YÖNETİMİNİN CAN ÇEKİŞMESİ

ABD emperyalizminin "Düzenin sola kayacağı" korkusu,muhafazakarların Sandinist gerilla gruplarına karşı düşmanlığı,Ulusal Kurtuluş Cephesi içersindeki görüş ayrılıkları 1936dan bu yana Somoza yönetiminin ayakta kalmasına ve Nikaragua'ya tek başına hakim olmasına neden olmuştur.1936 dan beri ABD emperyalizminin kanatları altında , ve ülke içersinde de kendisinin bekçi köpekliğini yapan ulusal muhaffızlarca bu düzen korunmuştur.Çünkü Somoza yönetimi tek güvenilir müttefiki ve dostu ABD emperyalizmiyle birlikte ülkedeki toplumsal muhalefetin iç çelişkilerinden dolayı bugüne kadar ayakta kalmıştır.

Bu yüzyılın başından beri hiçbir Latin Amerika ülkesi,ABD emperyalizmi tarafından bukadar sıkı denetim altında tutulmamıştır.1912-1913 yılları arasında, "Amerikan uyruklularının- Nikaragua'daki- hayatını ve mallarını korumak" amacıyla Amerikan askerleri tarafından defalarca ve doğrudan doğruya işgal edilmiştir.Bugünkü Devlet Başkanının babası "General" Somoza,doğrudan doğruya ABD emperyalizmi tarafından,ABD emperyalizminin ordularına karşı gerilla eylemlerini yöneten Cesar Sandino' yu 1934 yılında öldürttükten sonra yönetime gelmiştir.Ulusal Kurtuluş Cephesi askerleri merkezi Amerika'nın en çok sesini duyurmuş grupları olarak ortaya çıkıyorlarsa,bu sıradan bir rastlantı değildir.ABD emperyalizmi 41 yıl boyunca bugünkü düzenin ayakta kalmasını ve güvenliğini garanti altına alan Somoza ailesinin güçlenmesini hoşgürüyle karşıladı ve destekledi(Bugün Somoza ailesi sahip olduğu geniş topraklarla,sanayi işletmeleriyle ulaşım şirketleriyle milyarderler arasındadır)ABDemperyalizminin kayıtsız şartsız müttefiki Somoza'nın Nikaragua'sı yıllardan beri ABD emperyalizmince bölgede saldırı üssü olarak kullanılmıştır. Yalnız Carter'in Beyaz Saray'a gelişiyle ve emperyalizmin yeni sömürgecilik yöntemleri gereği "balayı" eski havasını yitirmiştir . Çünkü Nikaragua'da yapılmakta olan işkence ve zulüm ABD emperyalizminin gerçek yüzünü ortaya çıkarıyor.Örneğin Beyaz Saray, rejimin "insancıllaştırılması için "Somoza'yı uyardığında,akıllı,kurnaz ve bir o kadarda tecrübeli olan Somoza geçen yılın Eylül ayında ülkenin bir çok kentlerindeki sıkı yönetimleri, ve basın üzerindeki sansürü kaldırdı.Bunları yapmakla,güya ülkeye "demokratik" bir görünüm vermek istiyordu.

Gelen son haberlere göre Ulusal Kurtuluş Cephesinin "üçüncüler grubu" adıyla bilinen Ulusal Kurtuluş gerillaları,birkaç önemli kenti daha denetimleri altına almışlardır.Geçici bir hükümet kurduklarını da açıklayan ABD emperyalizmi de General Somoza'nın yönetimden çekilmesini açıkça istemiştir.Öyle görünüyor ki ülkede sürdürülen genel grevler ve gerillaların yoğun silahlı mücadelesi bunun yanısıra da liberal bir yönetimi amaçlayan -Somoza'nın uzaklaştırılmasını isteyen- patronlarında desteklemesi Somoza'nın devrilmesi sonucunu doğuracaktır . Ancak bu gidişin ne yönde gelişim göstereceğini zaman belirleyecektir.

İşçi MEHMET

yor,diyecekti. Son anda kendini topladı Yarım ağız bir "Biliyorum" la geçiştirdi Kalktı.Kadının elini öptü gene.Kadınınkuşkulu gözlerinden bir an önce kurtulmak istiyordu.Ama bir dekızı vardı.Kıza baktı vedalaşmak için: kız dostça elini uzattı. Tokalaşırken bir daha göz kırptı ona . "Aferin,iyi beçerdin" der gibiydi.Mehmet'in anlı boncuklandı.Kıpkırmızı kesildiğini hissetti . Hızla çekti elini kızın elinden. Erdal ona yol verdi,çıktılar.

Mehmet'in sabrı kalmamıştı.Daha merdivenlerde,HaldunBey deyince onu Yılmaz Usta'nın gönderdiğini nasıl anladığını sordu.Erdal bir kahkaha attı.

ERDAL-Çok kolay be Mehmet.

Mehmet durdu.Erdalın yüzüne baktı.Hayır tanımıyordu bu genci.Yılmaz Usta'ya güvenmese bir tuzağa düştüm diye kuşkulanacaktı.Peki Erdal onun adını nerden biliyordu?

ERDAL-Ben seni tanıyorum Mehmet.Nerden mi?Yılmaz Usta senden çok söz etti bana.Haldun Bey lafından Yılmaz Usta'yı nasıl çıkardığıma gelince,ben de bekliyordum zaten. Mahmut olayını biliyorum.Onun için bir yere çıkmadım.sizi bekledim. Anladın mı şimdi?

Mehmet gene de kafasındaki bazı soruların cevabını alamamıştı.Düğümü Yılmaz Usta çözecekti nasıl olsa.Beklemeyi öğrenmesi gerekiyordu.Kahveye yöneldiler.

ZAMLAR FELAKET GİBİ GELDİ

BAŞTARAFI:Sy:1,st:9'da

ki, örneğin bayi kârları %130'a varan oranlarda arttırılmıştır. Halkların karşısına çıktığında aracıdan,-tefeciden şikayet eden Ecevit,zamlarda bile onları palazlandırmaktadır.Geniş yığınlardan yana olduğunu söyleyen hükümet,çok daha yaygın kullanılan normal benzinle,lüks tüketim malı sayılabilecek süper benzine aynı oranlarda zam yapmıştır.

Üçüncüsü,petrol ürünlerine ve şekere gelen zamlar sadece burada kalmayacaktır.Ticaret bakanı zamların diğer ürünlere %2'yi aşmayan oranlarda yansıyacağını söylerken maskaralık etmekte , emekçilerle dalga geçmektedir.Bu zamlar zincirleme bir şekilde bütün herşeye yansıyacaktır,bu kaçınılmazdır.Alındığı , veya alınacağı söylenen tedbirler,fiyat denetimleri bu durumu önleyemez.Önleyemediği daha zamların açıklandığı gün ve ertesi günler görülmüştür.

Dördüncüsü,bu zamlar IMF'nin ikinci dilim kredi için hükümete dayattığı zorunlu bir gelişmedir. Emperyalizme bağımlılığın bir sonucudur.Hükümet bunu emekçi halklardan gizlemeye çalışmakta,her zaman olduğu gibi "şifa" niyetine sunmaktadır.

Hükümetle birlikte,tekelci burjuvalar zamları büyük bir coşkuyla desteklemekte,bu kadar geciktiği için sitem etmektedir.Tekelci burjuvalar, Halit Narin'in deyişiyle "zamları gecikmiş bir misafir olarak karşılamışlardır".Bilmektedirler ki bu "misafir" onların servetlerine servet katacak,emekçilerin cebindeki son kuruşları onların cebine aktaracaktır.

Öte yandan eski MC partileri ve başta Süleyman Demirel zamlara şiddetle karşı çıkmak,"fakir-fukaranın daha da ezileceğinden" dem vurmaktadır.' Burjuva politikacıları ne kadar da utanmazlar.' Ne kadar da pişkin ve iki yüzlüler.' Aynı Demirel kendisi hükümette iken,yine aynı petrol ürünlerine zam yaparken bu kez zamları savunuyor ve "bir şişe benzin bir şişe su fiyatına satılamaz,Türkiye petrolün en ucuz olduğu ülkedir,devlet bütçesi bunu kaldıramaz" diyordu.Yarın Ecevit muhalefet olup,Demirel iktidar olsa,bu kez Ecevit'in bugün söylediklerini "unutup" Demirel'in söylediklerini söyliyeceklerine kuşku yoktur . İkiyüzlü yalancı burjuva politikacıları emekçi halklarımızı kandıramıyacaksınız.' Her sözünüzün yalan ve demagoji olduğunu,kendilerini aldatmaya yönelik olduğunu emekçiler hergün yaşadıkları olaylarla artık kavradılar.

Proletarya sosyalistleri ! Faşist saldırılara,hayat pahalılığına ve sömürgeciliğe karşı mücadele kampanyasının bir parçası olarak bu son zamlara ve hayat pahalılığına karşı mücadeleyi yükseltin.Bu konuda propaganda ve ajitasyon çalışmalarını yoğunlaştırın. zamların,hayat pahalılığının emperyalizme bağımlı çarpık kapitalizmin kaçınılmaz bir ürünü,sonucu olduğunu örnekleriyle açıklayınız.

Bir ülke ki,

-Bu ülkenin petrolü1954 te uluslararası petrol tekellerinin hukukçusu Max Ball'ın hazırladığı bir yasayla emperyalist tekellerce yağma edilmektedir.

-Bu tekeller sağladıkları resmi kârın onda birini bile petrol üretim ve arama çalışmalarına harcamamakta ve 1962' den beri hiç sermaye getirmeyip milyonlarca dolar kâr transfer etmektedirler.

-Tekeller rafinerilerde işlenen ham petrolün %-70'ini ithal etmekte ve petrol ürünlerinin %65 ini pazarlamaktadırlar.

-Ortadoğu ülkelerinde varil başına 20 cent kazanırken,bu ülkede 250 cent kazanmaktadırlar.

-Yıllardır yürütülen emperyalizme bağımlı petrol politikası sonucunda , bugün bu ülke tüm ihracatından elde ettiği dövizi petrol ithalatına yatırmaktadır.

Bu ülke Türkiye'dir.

Bu saydığımız koşullar ortadan kalkmadıkça petrole ve her türlü maddeye zam gelmesi, emekçilerin hayatının her geçen gün daha beter olması kaçınılmazdır.Çözüm ise emperyalizme bağımlı bu yapının yıkılması,demokratik halk devriminin zaferindedir.

KURTULUŞ
BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ ve EZİLEN HALKLAR BİRLEŞİN

Sahibi : M. Mevlüt KAPTAN
S. Müdürü: Yunus ER

Yazışma Adresi: PK:308 KIZILAY-ANKARA
Her türlü ödeme için:M.Mevlut Kaptan,
Posta çeki no:109207

BASILDIĞI YER:
DAİLY NEWS WEB OFSET TESİSLERİ - ANKARA

Yönetim Yeri:İbrahim Müteferrika sok. Fazilet Han Kat:4 No:409 ULUS-ANKARA

Arı Bisküvi Fabrikası İşçileri Direnişte

28.8.1978 günü 500 işçi 25.6.1978 günü verilmesi gereken ikramiyelerinin verilmemesi üzerine direnişe geçti.

Arı Bisküvi fabrikası 1952'de kurulmuş ve işçileri 1962' de Türk-İş'e bağlı Tek Gıda-İş'de örgütlenmişler.

Halen fabrikada500 işçi çalışıyor ve hepsi de direnişe katılıyor.

GENEL BİLGİ:
Mecidiyeköy Zincirlikuyu'da Arı Bisküvi Fabrikası işçileri 25 6.1978 günü verilmesi gereken ikramiyelerinin 28.8.1978 tarihine kadar verilmemesi üzerine direnişe geçtiler.29.8.1978 Salı günü Tek Gıda-İş Genel Merkesine toplu halde giden işçiler, sendikanın ilgisizliğini protesto ettiler Çünkü daha önce sendika önderliğinde yaptıkları iki günlük direniş sonunda değil ikramiyelerini almak, o direniş sırasında geçen süre içerisindeki yevmiyelerini de alamamışlardı.

Tek Gıda-İş örgütlenme sekreteri Orhan Balta ve Ziya Gedik "Ne istiyorsunuz?bizim bir sürü işimiz, işyerimiz var. Sizle uğraşamayız. Gidin 4 nolu şube işinizi halletsin" diyerek işçileri oyalamaya çalıştı.O sırada sendikaca çağırılan polis gelmiş ve kapıları tutmuştu.Olaysız sendikadan ayrılan işçiler, fabrikanın bağlı olduğu 4 Nolu şubenin fes[hedildiğini ve yine] aynı sendikanın 9 Nolu şubesine bağlandıklarını öğrendiler.Sendikaya yaptıkları baş vuruların sonuçsuzkalması karşısında Tepebaşı'ndaki DİSK'e bağlı Gıda-İş'e giden işçiler,orada da aynı ilgisizlik ile karşılanmalarına rağmen direnişlerini sürdürüyorlar.

14.9,1978 günü Arı Bisküvi işçileriyle konuşan KURTULUŞ' un sorularına şu cevapları verdiler:

- Direnişe çıkış nedeniniz nedir?

- Bundan iki yıl önceki sözleşmede de bizim bir ikramiyemiz yanmıştı.Çünkü patron yeni sözleşme görüşmeleri başlayana kadar ikramiyelerimizi vermedi.Sonra da yeni sözleşme başladı diye rek ikramiyelerimizin yanmasına sebep oldu. Bu sefer de aynı şeyi yapmak istiyor.25'inde vereceği ikramiyelerimizi 1 Eylül ' de bir ihtimal veririm diyerek oyaladı.Bundan önce 25 Mayıs' da ikramiyelerimizi almak için üç gün süre tanıyıp 29 Mayıs'dada 2 günlük direniş yapmıştık.Sendikanın desteklediği bir direnişti bu ama,ikramiyelerimizi almak bir yana bir de iki günlük yevmiyelerimizden olduk. Sendika yevmiyelerinizi alacaksınız demişti.Fakat yevmiyelerimizi ve ikramiyelerimizi almak yerine şimdi de bizi bir başımıza bıraktı.Bağlı olduğumuz 4 Nolu şubeyi fesh etti.Bizde gittik Merkezi bastık.Adamları kravatların-dan tutup çıkarttık. Bize 9 Nolu şubeye gidin sizinle onlar ilgilenecek dediler.Hem de polis çağırdılar. Şimdi yine 4 Nolu şubeyi açmışlar.Bizimle İsmail Topkar özel olarak ilgilenecekmiş. Bakalım ne derece ilgilenir.

- Bu durumda DİSK' e gittiniz mi?

- Evet,ama onlarda toplu sözleşme dönemi gelsin,şimdi girin çalışın,ikramiyelerden vazgeçin;sözleşme zamanı istifa edersiniz Şimdi yaptığınız kanunsuz direniş dedi.

- Peki siz ne düşünüyorsunuz ?

- Bu işin kanunsuzu mu olurmuş?Hem hakkımız olan parayı verme hem de almak için mücadele edince de kanunsuz direniş de.Zaten kanunlar hep patronlara çalışıyor.Sendika da onlardan yana onlarla birlik. Ama biz ölsek de kalsakda buradayız.Bayramda da buradaydık.Hiç birimiz fabrikayı boş bırakmadık.Patron bizim birliğimizi bölmek için 68 arkadaşımızı(6 temsilci dahil) işten attı.Hem de nasıl yaptı biliyor musun,sana işbaşı çağrısı yaptı, beni attığını yazdı. Bana işbaşı çağrısı yaptı seni attığını yazdı.Hem de biz evde yokken gelen mektupları aldığımıza dair konuya komşuya çocuklara imza attırmışlar. 5 tane servisimiz vardı.Bunu önce ikiyesonra da bire indirdi. Şimdi 100-150 kişi bir servisle gidip geliyoruz.Yemekhaneciye bize yemek vermemesi için baskı yapıyor.Ancak bizi yıldıracağını sanıyorsa aldanıyor.Biz patrondan şunları istiyoruz :

1- 2 günlük ve şimdi de direnişde geçmiş ve gelecek olan yevmiyelerimizi versin.

2- Aylıklarımız kesilmesin.

3- İkramiyelerimizi versin.

4- Hepsinden de önemlisi iş güvenliğimizi sağlasın.Yani direniş sonunda kimseleri atmasın.

- Peki sendika buna ne diyor ?

- Ne diyecek işbaşı yapın diyor.

- İçeri girerken polisleri gördük,onlar hakkında neler düşünüyorsunuz ?

- Onları patron çağırmış;sadece kapıdaki resmi polisler değil bir de içeride sivil polisler var.Onların vasıtasıyla patron birliğimizi bozmak istiyor.Geçenlerde devrimci işçiler ziyaretimize geldi.Aramızdaki Abdullah isimli sivil polis"buraya silahlı öğrenciler geldi,ben korkuyorum yardım gönderin " diye 1. şubeye ihbarda bulunarak bir kaç araba polis çağırdı. Zaten hep aramızda dolaşıp "siz birliksiniz ama patronun da çok parası var"diyor. Biz bu polislerin aramızda bulunmasını istemiyoruz.Geçenlerde 1 işçi,1 temsilci arkadaşımızı tartaklattı işveren.Ne yaparlarsa yapsınlar bizim birliğimizi.dayanışmamızı bozamayacaklar. Bunu patron da iyi bilsin,buradaki polisler de..

DEVAMI:sy:5,st:8

TARİŞTE BASKILAR İŞTEN ATMALAR SÜRÜYOR

TARİŞ'te en doğal haklarını isteyen devrimci 4 işçi işten atılmıştır.MC döneminfaşist yuva durumundaki TARİŞ'te can ve iş güvenliğini sağlayacağını söyleyen CHP hükümeti devrimci işçileri atarak mı yapacaktır bunu? Atılan işçiler bir bildiri yayınlayarak durumu protesto etmişlerdir.

Bizler TARİŞ pamuk yağı kombinası işçileri olarak birçok sorunlarla karşı karşıyayız.Bu sorunlarımızın çözülmesi için gerekli mercilere baş vurduk.Fakat bu merciler sorunlarımıza hiç bir çözüm getirmedi. Hakkımız olmayan şeyleri mi istedik ? Hayır! İstediklerimiz bizim en doğal, yasal haklarımız idi.Sorunu Ticaret bakanlığına götürdük belki çözüm bulur diye;Çünkü biz " Halk"tan yanayız, "hak"tan yanayız diyorlardı seçilmeden önce.Bizi hiç olmazsa bir dakikalık dinleme lütfunda bulundular.Dinlediler de ne oldu.Biz işçileri Anarşistlikle suçladılar.Demekki,insanın yasal hakkını araması anarşistlikmiş yani biz ilerici-devrimci işçileri,faşistler le aynı kefeye koyarak,Tariş genel müdürlüğü kanalıyla işten atılmamızı sağladılar Hakkımızı istemenin mükafatı (!) işten atılmakmış!....

Ne istedik te attılar bizi işten?İstemlerimiz işte aşağıda:

-İşten çıkartılan devrimci arkadaşlarımız işe alınsın

-Bürokrat kesimdeki kişilerin,işçiler üzerindeki baskılarının engellenmesi ve kendi özel işlerinde çalıştırılmaması;

-Bir ünitede çalışan arkadaşların diğer ünitelere verilmemesi

-Yasal hakkımız olan 8Tl. ve toz primleri memurlara veriliyor ama toz içinde çalışan biz emekçilere verilmesi

-Diğer Tariş işletmelerine verilen 45 TL. ek ücretin,bütün işletmelerin yükünü çeken biz kombina işçilerine de verilmesini istedik.

İşte genel müdürlük ve bakanlıktan istediğimiz bunlardı ve biz bunları istediğimiz için atıldık.

KARDEŞLER,

Bugün,işçi yanlısıyız diye başa gelen hükümet hiçte bizden yana değil,parababalarından yanadır.Bu olaylar karşısında sessiz kalmayalım " Bana dokunmayan yılan bin yaşasın"gibi düşünceler yanlıştır. Bugün sana dokunmayan yılan yarın muhakkak sana da dokunacaktır. Bu yüzden bizim başımıza gelen yarın sizin başınıza da gelir. Biz şunu öğrendik ki, HAK VERİLMEZ,ALINIR.Ancak birlik olursak alınır Biz uyanmazsak,hakkımızın verileceği yada UYUŞUK sendika yöneticilerinin hakkımızı alacağı yok.Hakkımızı ancak bizim örgütlü mücadelemiz alır.

KEYFİ İŞTEN ÇIKARTMAYA SON
HAK VERİLMEZ ALINIR
DEVRİMCİ İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE

FAŞİZME KARŞI OMUZ OMUZA!

Atılan 4 işçi

İLERLEMECİ TASFİYECİLER TÜS-DER'İ TEKKEYE DÖNÜŞTÜRÜYOR

TÜS-DER'in Merkez yönetimini elinde tutan "İlerlemeci" klik tasfiyeci bir politika ile hergün TÜS-DER i kitlelerden iyice koparmıştır.Bir avuç reformist-revizyonist in dışındakilere(özellikle Ankara,İstanbul şubelerinde)çalışma hakkı tanınmamakta, hatta tasfiyeci bir politika ile örgütten ihraç edilmektedir veya örgüte üye kaydedilmemektedir. Örgüte üye kaydedilmeme ölçütü,faşizme emperyalizme ve şovenizme karşı mücadeledeki görevlerini yerine getirip getirmeme değildir.

Mücadele kaçkınları,CHP'li geçinenler, ağızları sulanarak "İlerlemeci"ler tarafından üye kaydedilirken sosyalistler "goşist" "Maocu" gibi zırvalıklarla örgüte alınmamaktadır.Burjuva politikacılığı yapılarak yüzlerine karşı üye kaydedileceği,tetkik ettiklerini(MİT araştırması gibi araştırma yaparak) söyleyerek,üye fişini aldıktan sonra üye defterine kaydetmedikleri görülmektedir.

D.K.Ö.kitlesinin mücadelesini kitlenin gerisinde değil, daha ileri götürerek verir Düzen sınırları içerisinde kalarak değil, onun sınırlarını aşarak verir.Çünkü kitlelerin talepleri zaten o düzen ile çelişmektedir.

Oysa,TÜS-DER merkez yönetimini elinde tutan "İlerlemeci" klik ve onun paralelindeki özellikle Ankara-İstanbul şubeleri(İstanbul şube,ilerlemeci kliğin elinde değilken,darbeci bir yöntemle,şube fesh edildi.Ve 1976 yılında,yönetime atanan "İlerlemeci"klik birçok üyeyi ihraç ederek muhalefet edebilecek olanları kaydetmeyerek,yer yer de polise ihbar ederek, kongre salonuna gelen muhalefet üyelerine saldırarak kongreyi ele geçirmiştir)bugün en bilinçsiz sağlık personelinin bile gerisinde tavır alarak CHP kuyrukçuluğu yapmaktadır.

Sağlık emekçileri-nin ekonomik-demokratik mücadelesine bile seyirci kalan Merkez yönetici kliğin tam gün yasası karşısında aldığı tavır ibret vericidir.Hademe ve diğer yardımcı sağlık personeli,tam gün yasasından mahrum edilirken CHP hükümeti ile uzlaşarak,vaziyeti bir iki bildiri ile sessiz sedasız geçiştirerek kitlelerin aktif mücadelesine engel olmuştur.

Kitleler aktif olarak faşizme,şovenizme emperyalizme,hayat pahalılığına,Tam gün yasasının anti-demokratik yanlarına karşı mücadeleye sokulması gerekirken, reformist revizyonist "İlerlemeci" klik,mücadeleyi dizginleme görevini üstlenmiştir.

Yine aynı anlayıştaki insanlar düzenledikleri "Sağlık emekçileri gecesi"nde,CHP nin bile gerisinde kalarak,kitlenin bilinçlenmesi için araçlardan biri olan gece de "burjuva gece"lerini aratmamışlardır.Sosyalizm kelimesinden vebadan korkar gibi kaçan bu mücadele kaçkınları "goşizme" (!) karşı mücadelede(TÜS-DER'e üye etmeyerek, ihraçlar yoluyla)bıçkınlaşmaktadırlar.Faşizme karşı mücadelede ise "eleştirilecek" yanları yoktur. Çünkü kendileri o mücadelenin dışındadırlar.

Tasfiyeci politika ile yetinmeyen bu revizyonistler,dedikodu ve spekülasyondan medet ummaktadırlar.Yalnız bunlar boş çabalardır.Kısa vadede başarılı olsalar bile uzun vadede bu tasfiyeci burjuva politikası iflas etmeye mahkumdur.Çünkü tarihin diyalektiği bunun böyle olduğunu göstermektedir.

Proletarya sosyalistleri,kendilerine düşen sorumluluk içerisinde "İlerlemeci "lerin tahrik ve provakatif davranışları karşısında sınıf bilinci sorumluluğu içerisinde hareket etmelidirler.Onların revizyonist yüzlerini kitleler önünde teşhir etmelidirler.Dedikodu ve spekülasyonu önlemenin en önemli yollarından biri de sınıf mücadelesinin canlı pratiğidir.

● SAĞLIK EMEKÇİSİ ARKADAŞ,bulunduğun il,ilçede sağlık emekçilerinin sorunlarını,verdiği mücadeleyi,anti-demokratik baskı ve uygulamaları,TÜS-DER'e üye emekçilerin mücadeledeki yerini,gazetemiz KURTULUŞ'a gönderelim.Bu konuda önerilerimizi ve düşündüklerimizi,yine gazetemiz aracılığıyla diğer sağlık emekçilerine ışık tutması için yazalım.

ÇORLU BELEDİYE İŞÇİLERİNİN ÖRGÜTLENMESİ ENGELLENEMEZ

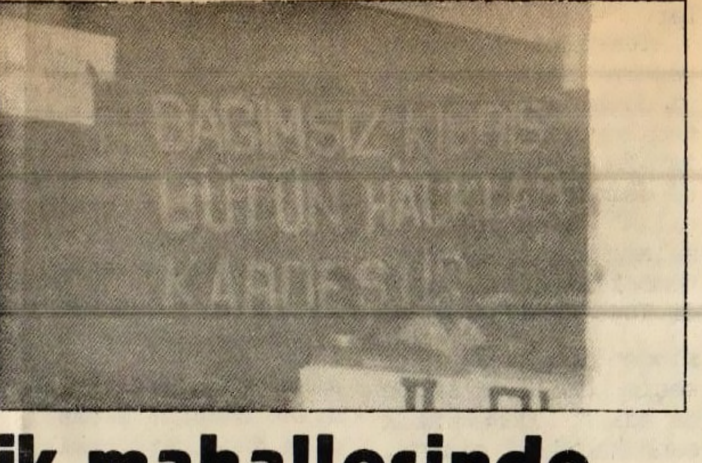
Çorlu Belediye Başkanı,CHP'li Ali Osman Çelebi Belediyede faşist uygulamalara öncülük etmektedir.Yerel seçim kampanyası sırasında bizzat Çorlu'ya gelen Ecevit'in Çorlu halkına "devrimci", "halkçı" olarak ilan ettiği Ali Osman Çelebi, bugün "devrimci"olmak bir yana,belediyede çalışan işçiler üzerinde uygulanan faşist baskılara,keyfi işten atmalara bizzat öncülük ederek,gerçek yüzünü açığa çıkarmaktadır.Esas olarak "kimin arabasına binerse onun türküsünü çağıran" nitelikte bir kişi olan CHP'li belediye başkanı, bugün faşistlerle kolkola işçi,emekçi düşmanlığı yapmaktadır.

Çorlu Belediyesinde çalışan işçiler önce DİSK'e bağlı Genel İş sendikasında örgütlenmeye çalışmışlar, ancak başaramayınca Türk-İş'e bağlı Genel İş'te örgütlenmeyi denemişlerdir.Ancak bu sendikal örgütlenmeye öncülük eden 12 işçiyi hiçbir yasal dayanağı olmadan işten atan CHP'li başkan Ali Osman Çelebi,işçilere "Buraya ancak MİSK girebilir bunun dışında ben sağ oldukça başka sendika giremez" demiştir.

Sendikal örgütlenmeye öncülük ettiklerinden dolayı işten atılarak açlığa ve sefalete terkedilen işçilerin yerine,Bulgaristan'dan yeni göçmen gelen işçiler alınmıştır.Yeni göçmen işçiler asgari ücretin de altında ve sosyal güvenceden yoksun bir şekilde çalıştırılmaktadırlar.

Çorlu belediyesi emekçilerinin örgütlenme mücadelesi ne CHP'li başkanın baskıları ile ne de yerli işçilerle yeni göçmen işçilerin karşı karşıya getirilerek yaratılmak istenen provakasyonla (kışkırtmayla) önlenemeyecektir.İşçilerin haklı mücadelesi başarıya ulaşacaktır.Bunun için Çorlu DEV-GENÇ elinden gelen hiç bir çabayı esirgemiyecektir,işçilerin haklı mücadelesinin yanında olacaktır.

Kıbrıs Halk-Der 2.Olağan Genel Kurulu Yapıldı

Halkla dayanışma ve kültür derneği (Halk-Der'in)ikinci olağan genel kurulu 27 Ağustos günü yapıldı.Divan seçiminden sonra faaliyet raporunu okuyan eski yönetim kurulu başkanı Mehmet Asi derneğin halkımızın ekonomik-demokratik talepleri uğrunda sürdürdüğü mücadelesini özetledi ve bu sorunların çözümünün kapitalist düzen içinde mümkün olmadığını söyledi.Derneğin bundan sonraki mücadelesini bundan önce de olduğu gibi anti-faşist,anti-emperyalist anti-şovenist ilkeler çerçevesinde sürdüreceğini belirtti. Mali raporun aklanmasından sonra yeni yönetim kurulunun seçimine geçildi.Seçimler olumlu bir hava içerisinde, ve devrimci tavra yaraşır bir disiplinle geçti.Seçime tek liste halinde gidildi ve göreve gelen yönetim kurulu kararlı mücadelenin bundan önce olduğu gibi bundan böylede süreceğini belirtti.

Öte yandan Halk-Der ve LHKD (Lefke Halk Kültür Derneği)üreticilerin Güzelyurt' ta düzenledikleri mitinge katıldı.Miting sırasında dağıtılan bir bildiri ile küçük üreticilerin nasıl sömürüldükleri ve kurtuluşlarının diğer emekçi sınıf ve tabakalarla birlikte işçi sınıfıyla omuz omuza mücadeleden geçtiği anlatıldı.

KOZAN HALKI FAŞİZMİ LANETLEDİ

Faşistlerin,24 Ağustos 1978 günü Orman işletmesinde çalışan işçilere bombalı saldırıda bulunmaları üzerine Kozan ve yöresinin demokratik kitle örgütü olan Kozan Devrimci Kültür Derneği bir miting düzenleyerek olayı kınamıştır.Proletarya sosyalistlerinin yönetimin de olan KDKD bütün yöredeki yurtseverlere,devrimcilere ve halka bildiri dağıtarak mitingi duyurmuş, çağrı yapmıştır. Bu çalışmalar karşısında mitingi engellemeyeçalışan oligarşinin kurumları ve faşistlerin çabaları boşa çıkartılmıştır.Elbette oligarşinin baskısına ve faşistlerinin saldırılarına karşı sınıf savaşının kiniyle acımasız ve katı olunmuştur.

Bu arada Aydınlık siyasetinden olan insanlar halkın mitinge katılmasını engellemek için birçok yalan ve demagoji dolu bildiriler dağıtmış, bunun yanısıra "mitinge katılırsak sayımızın azlığı meydana çıkar" anlayışıyla D.Yol' cu arkadaşlarda aynı tavra destek olmuş ve beraberçe köy köy gezerek halkın mitinge katılmaması için çağrıda bulunmuşlardır. Yalnız unuttukları birşey vardı o da proletarya sosyalistlerinin emekçi kitlelerle olan ilişkileri ni kendi ilişkileri gibi zannetmekti.Yanıldılar! Yıllardan beri faşistlerin kalesi olarak bilinen Kozan'da bu duruma proletarya sosyalistleri tarafından son verilmiş halkla olan ilişkiler yaygınlaştırılmıştı.

Daha miting günü sabahı çevre köylerden motorlarla,sıcaktan eli yüzü kavrulmuş,şalvarlı köylüler gelmeye başladı.Miting saati yaklaştığında alanda 600 civarında insan vardı.Saat 2'de Adliye meydanına toplanan kalabalığa ve halka gözdağı vermek için oligarşinin polisi topluluğu aramak istedi proleter sosyalistleri herhangi bir provakasyona yer vermeden arandılar.Miting büyük cami meydanına kadar Faşizme Karşı Omuz Omuza,Katiller Bulunsun Hesap Sorulsun, İşçi Ücretleri Dondurulamaz,Kahrolsun Faşizm,Yaşasın Sosyalizm sloganlarıyla faşistlerin yüreğine korku saldı. Kozan halkı mitingi yol boyu ilgi ile izliyor ve katılıyorlardı.Güzergahın son bulduğu meydanda 1000'e yakın halk vardı kalabalığa konuşan bir arkadaş bu saldırıların Türkiye genelinden soyut olmadığını ve saldırıların kaynağının MHP, ÜO,ÜGD olduğunu vurgulayarak bu faşist yuvaların kapatılmasını istedi.CHP hükümetinin tutumunu eleştiren arkadaş daha sonra tek yolun devrim olduğunu vurguladı. Miting ve yürüyüş devrim andı içilerek son buldu.

ECZACIBAŞI GECEKONDU VURGUNUNA EL ATTI

Eczacıbaşı ümraniye radyo vericisinin civarındaki gecekonduları yıktırıp, yeni vurgunlar vurmak çabası içerisine girmiştir.Devlet hazinesine ait yerleri üstüne tapu ettirmek için çeşitli oyunlar oynamaktadır.Önce gecekondu sakinlerinin dernek başkanı Mehmet Demirel'e derneği feshetmek ve mevcut mücadeleyi geriletmek için rüşvet teklifinde bulunmuştur.Fakat Mehmet Demirel emekçilerin ve devrimcilerin parayla satın alınamayacağını kanıtlamışve bu çirkin teklifi kabul etmemiştir.Emrinde birçok senatör ve milletvekillerinin bulunduğunu,bu arazileri en kısa zamanda alacağını söyleyen Eczacıbaşı daha sonra halk düşmanlığını şöyle dile getirmiştir: "Sana 25 milyon ve yapılacak konutlarda hisse vereyim.Yeterki karşıma çıkmayın ve bu yerlerin Eczacıbasına ait olduğunu söyleyip halkın buraya yerleşmesine engel olun.Eğer kendileri çıkmazlarsa ben buraları iki saatte yerle bir ederim."

Eczacıbaşı şurasını iyi bilmelidir ki ne satın almaya çalışarak,ne de zor kullanarak halklarımızın devrimci mücadelesini engelleyemeyecektir.

Sevindik mahallesinde polis faşist işbirliği

MHP Lideri Türkeş'in Denizli'ye gelmesiyle birlikte,Denizli'de de faşistlerde bir kıpırdanma görüldü.Önce Türkeş, daha sonra da Köseoğlu'nun gelmesiyle başlayan olaylar,bilhassa fabrikalarda patronlarla işbirliği yapan MİSK'in aracılığı ile ve mahallelerde de dışarıdan getirtilen ülkücüler vasıtasıyla yapılmaya başlandı.Faşistler gelişimleri için gerekli gördükleri okulları,fabrikaları ve mahalleleri taşlıca saldırı üssü ve alanı durumuna getirdiler.

Gelişmelerine en büyük yardımcıları,şüphesizki faşist polisler olmaktadır.Nitekim,hergün şu veya bu şekilde olay çıkardıkları,halktan zorla para topladıkları, dokuz kavaklar mahallesinde kuran kursuna giden çocuklara Türkeş'in fikirlerinden,eski Türklerden bahseden bu ülkücü tosuncuklar polis tarafından üzerleri hiç aranmaz veya bazen sadece gösteriş olsun diye aranırken,Sevindik mahallesindeki kahveler, özellikle dernek üyelerinin(Sevindik Halk-Der üyelerinin)üzerleri sık sık aranmakta ve bir yıldırma politikası güdülmektedir.

20-30 bin nüfuslu Sevindik mahallesini ele geçirmek için ilkin buradaki karakola faşist polislerin tayinleri yaptırıldı.Daha sonra ülkü ocakları başkanı ile bu polisler uygulayacakları oyunun planını hazırladılar.Ve faşistler yavaş yavaş polis desteği ile birlikte boy göstermeye başladılar

Türkiye'de uyguladıkları kitle katliamlarından birini de Denizli'de uygulamak isteyen faşistler 13 Ağustos 1978 pazar günü akşam saat9.9,30sıralarında 10-15 kişi kahveye geldiler.Ayni zamanda,Denizli' nin diğer mahallelerinden toplanan 50 ye yakın faşist gruplarhalinde 3 masada toplandılar.

Polis Ekrem Begene ve arkadaşları Süleyman Kor,Tahsin Ural kahvenin bir köşesinde faşistlerle birlikte oturmaktaydı. Saat 11.00 sıralarında faşistlerden bazıları sokaklarda yer tutmaya başladılar. Polis Ekrem ve arkadaşları-da başka yollardan mahallenin içine girdiler.Kahve kapandığı için kalkmak zorunda kaldık ve pazar yerine doğru gitmeye başladık.Fakat bu kısımda sokaklar tutulduğu için,meydana geri döndük.Evlere nasıl dağılacağımızı konuşurken Polis Ekrem,Tahir ve arkadaşları,faşistlerin içinden ayrılarak yanımıza geldiler.O gün bunların herhangi bir görevli durumu olmadığı halde bize bağırarak dağılmamızı söylediler.Biz 5 kişilik bir grup ayrılarak,ilkokulun önünden tepeye doğru yürüdük. Çünkü diğer sokaklar faşistler tarafından tutulmuştu.Tepeye vardığımızda buranında tutulmuş olduğunu gördük.Bizim oraya gelmemiz üzerine faşistler "kaçın" diye bağırarak, kaçışmaya başladılar ve içlerinden Mithat Coşkunadlı faşist silah çıkartarak ateş etmeye başladı.Mahalleliler ayağa kalktılar.Faşistler ortadan kaybodular ama polisler oraya gelerek mahalleden bir kişiyi gözaltına aldılar,sabaha kadar nezarette tuttular.

Geride kalan devrimci arkadaşlardan bir kısmı arabaya binerek,arkadaşlarının evlerine varıp varmadığını öğrenmek istiyorlar.Araba tepeye vardığında orada olaylardan sonra tekrar pusuya yatan faşistlerin silahla taramalarıyla karşı karşıya kaldılar ve arabadakiler ateşten kurtularak yola devam ediyorlar.Daha sonra ilkokulun orada da faşistlerin yaylım ateşiyle karşılaşıyorlar ve oradan da kurtulan arkadaşlar, bu sefer Ankara Asfaltında polis Ekrem ve arkadaşlarının (görevli olmayan poliste silah ne arıyor?!) ateşine tutuluyorlar.Böylesine tezgahlanan polis-faşist işbirliği şans eseri herhangi bir can kaybına uğranılmadan geçiştirildi Bu tezgahlanan katliam girişimine maruz kalmalarına rağmen,arabayla şehre kaçmak zorunda kalan devrimciler ertesi gün ifade vermek üzere gözaltına alındılar ve ifade sonucu tutuklandılar.

TÖBANK EMEKÇİLERİ SARI SENDİKA ZİNCİRİNİ KIRACAKTIR

Başta 8 saatlik iş günü olmak üzere,çeşitli ekonomik istekleri için mücadele eden TÖBANK emekçileri bu amaçla sarı sendika TÖBANK-SEN'e karşı da mücadele etmektedirler.

TÖBANK emekçilerinin bu mücadeleleri-nin bir parçası olarak dağıttıkları bildiri de şu sözler yer almaktadır:

"Amerikan tipi sarı sendikacılığı benimsemiş olan patron uşağı TÖBANK-SEN yöneticileri bizlerin alınterini patronlara peşkeş çekmektedir.Ekonomik,sosyal ve kültürel hiçbir sorunumuza değinmemektedirler. Bizlerin alınterinden kesilen ve ON MİLYON a yaklaşan sendikal geliri TÖBANK-SEN'deki bir avuç satılmış, patron uşakları yemektedirler.Bunların başını da Sendika Başkanı KEMAL ALTAN çekmektedir. Sendikamızı çiftliği gibi kullanmaktadır.Bizleri de güttüğü ineklerine benzetmektedir.Arkadaşlar,bizler herşeyden önce insanız ve insanca yaşama hakkına sahip çıkmalıyız. Sendikamızı da satılmış Kemal Altan 'ın çiftliği olmaktan çıkarmalıyız.Bunu da kendi öz örgütümüzü kurarak başarmak zorunluluğundayız.

Bu başarımız da örgütlü mücadeleden geçecektir.Bundan sonraki sendikal çalışmalarımızı bu doğrultuda sürdürmeli,daha aktif ve kararlı mücadeleyle sonuna kadar uğraş vermeliyiz.Tüm TÖBANK emekçilerinin omuz omuza verdiği mücadele ile bunu başaracağımıza inanıyoruz."

(Ak-Top) Blok Tuğla Fabrikasında Mücadele

-AKHİSAR-

Akhisar blok tuğla fabrikasında(Ak-top) iki yıl önce devrimcilerin önderliğinde DİSK'e bağlı Keramik-İş'de örgütlenen 70 işçi ilçenin kodamanlarından Abakalar tarafından yasa dışı lokavtla işten çıkarıldı.

Sendikanın 2.dönem toplu sözleşme görüşmeleri sırasında "ücret artışını" bahane ederek fabrikayı kapatan işverenin esas amacının örgütlü işçileri ve sendikayı çıkarmak olduğu belirtildi.

Sendika temsilciliği işverenin yasa ve insanlık dışı bu davranışa karşı sonuna kadar mücadele vereceklerini ,mücadelelerinin hiç bir güç tarafından önlenemeyeceğini açıkladı.